ISSN:2583-2484

ശാംഭവി

ത്രൈമാസിക

SHAAMBHAVI | Book 14 | January - March 2025 | Edition 1

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

"ധർമഃ കാമധുഘാ ധേനുഃ
സന്തോഷോ നന്ദനം വനം
വിദ്യാ മോക്ഷകരീ പ്രോക്താ
തൃഷ്ണാ വൈതരണീ നദീ"

പ്രവൃത്തിയിൽ ധർമ്മവും മനസ്സിൽ സന്തോഷവും ഹൃദയത്തിൽ വിദ്യയും നിലനിർത്തുക. എങ്കിൽ മനുഷ്യന് അത്യാർത്തി ഉണ്ടാകില്ല. മനുഷ്യന് ധർമ്മമാണ് ആഗ്രഹിച്ചതെല്ലാം കറന്നു തരുന്ന കാമധേനു. മനസ്സിലെ സന്തോഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പൂന്തോട്ടമാണ്. ഹൃദയത്തിലെ വിദ്യയാകട്ടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും പരമാനന്ദവും നൽകുന്ന മോക്ഷവുമാണ്. ഇത് മൂന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ അത്യാർത്തിയാകുന്ന വൈതരണി എന്ന നദി മനുഷ്യന് കടക്കേണ്ടതായി വരും. അത് അതീവ ദുർഘടവുമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ധർമ്മവും സന്തോഷവും വിദ്യയും കുടുംബത്തിലും ഭരണവർഗ്ഗത്തിലും വളർന്നു വരുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ കൗമാരക്കാരിലും യുവാക്കളിലും നടമാടുന്ന ക്രിമിനൽ പ്രവണതകളും ലഹരിസ്വാധീനവും അപക്വവും കാലാനുസൃതമല്ലാത്തതുമായ ലൈംഗികവാസനകളും തുടച്ചു നീക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിനെതിരെയുള്ള ബോധവൽക്കരണം കൊണ്ടൊന്നും സാധ്യമല്ല. ഇതിനായി "നല്ല കുടുംബം നല്ല രാജാവ് " എന്ന മുദ്രാവാക്യവുമായി നമുക്കൊരുമിച്ച് പ്രയത്നിക്കാം.

ശാംഭവി
ത്രൈമാസിക

സൌജന്യ വിതരണത്തിന്

പുസ്തകം 14 ലക്കം 01

ജനുവരി – മാർച്ച് 2025

ശ്രീപുരം പബ്ലിക്കേഷൻസ്
മാടായിക്കോണം
ഇരിങ്ങാലക്കുട
തൃശ്ശൂർ – 680 712

shripuramtrust@yahoo.co.in
www.shripuram.org

വിഷയവിവരം

1. വരാഹമുഖീസ്തവഃ (വാരാഹ്യനുഗ്രഹാഷ്ടകം) 2

2 സംസ്കൃതപാഠം (60) 4

3. പരമാർത്ഥസാരം (28) 9

4. സ്തുതികുസുമാഞ്ജലി (20) 12

5. കുട്ടികളുടെ വാല്മീകിരാമായണം (41) 18

6. താന്ത്രികവൈഷ്ണവദർശനം 20

7. ബ്രഹ്മാദികൃതനാരായണസ്തുതി(വിഷ്ണുപുരാണം) 23

8. നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിനുള്ള വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദിയുടെ ആമുഖം പരിഭാഷ 26

9. ഔഷധസസ്യങ്ങൾ (47) ആടലോടകം 32

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

പ്രിന്റർ & പബ്ലിഷർ
കെ.പി. ശ്രീധരൻ നമ്പൂതിരി

എഡിറ്റർ
ഡി. പ്രകാശ്

എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ
ഡോ. അജിതൻ പി.ഐ.

ഡെപ്യൂട്ടി എഡിറ്റർ
ഡോ. ദാമോദർ നാരായണൻ സി.എൻ.

അസിസ്റ്റന്റ് എഡിറ്റർ
ഡോ. മുരളികൃഷ്ണൻ എം.വി.

സബ് എഡിറ്റർ
അനൂപ് കൃഷ്ണൻ എസ്.യു.

പുറംചട്ട രൂപകല്പന
ഉണ്ണി കൊണ്ടമറുക്

അക്ഷരവിന്യാസം, രൂപകല്പന
കണ്ണൻ.കെ.എസ്സ്

മുദ്രണം
മമ ഓഫ് സെറ്റ് പ്രിന്റ്
നട, ഇരിങ്ങാലക്കുട

മുഖചിത്രം
A I Created

വരാഹമുഖീസ്തവഃ

(വാരാഹ്യനുഗ്രഹാഷ്ടകം)

സമ്പാദക : അപർണ്ണാദേവി എ.

കുവലയനിഭാ കൗശേയാർധോരുകാ മുകുടോജ്ജ്വലാ
ഹലമുസലിനീ സദ്ഭക്തേഭ്യോ വരാഭയദായിനീ
കപിലനയനാ മധ്യേ ക്ഷാമാ കഠോരഘനസ്തനീ
ജയതി ജഗതാം മാതഃ സാ തേ വരാഹമുഖീ തനുഃ 1

സാരംഃ- അല്ലയോ ലോകത്തിന്റെ മുഴുവനും അമ്മേ!ആമ്പലിൻശോഭ പട്ടിന്റെ പകുതിവരെയുള്ള പാവാട കിരീടത്തിൻശോഭ കലപ്പ ഉലക്ക നല്ല ഭക്തരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള വരാഭയമുദ്രകൾ തവിട്ട് നിറമാർന്ന കണ്ണുകൾ തീരെ മെലിഞ്ഞ നടു തീക്ഷണവും കനവുമുള്ള സ്തനങ്ങൾ വരാഹമുഖം എന്നിവയോട് കൂടിയ അങ്ങയുടെ ശരീരം സർവ്വോൽക്കർഷേണ വർത്തിയ്ക്കട്ടെ.

തരതി വിപദോ ഘോരാ ദൂരാത് പരിഹ്രിയതേ ഭയ-
സ്ഖലിതമതിഭിർഭൂതപ്രേതൈഃ സ്വയം വ്രിയതേ ശ്രിയാ
ക്ഷപയതി രിപൂനിഷ്ടേ വാചാം രണേ ലഭതേ ജയം
വശയതി ജഗത് സർവം വാരാഹി യസ്ത്വയി ഭക്തിമാൻ 2

സാരംഃ- അല്ലയോ വാരാഹീദേവി ! യാതൊരാളാണോ അങ്ങയിൽ ഭക്തിമാനായി വർത്തിയ്ക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തെ മുഴുവനും തനിയ്ക്ക് വശത്താക്കുന്നു. ഇഷ്ടപ്പെട്ട യുദ്ധത്തിൽ ജയം നേടുന്നു. ശത്രുക്കളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. സ്വയം ഐശ്വര്യം നേടുന്നു. ഭയത്താലുണ്ടായ ബുദ്ധിഹീനർ ഭൂതപ്രേതങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുന്നു. അതികഠിനങ്ങളായ ആപത്തുകളെയെല്ലാം തരണം ചെയ്യുന്നു.

സ്തിമിതഗതയഃ സീദദ്വാചഃ പരിച്യുതഹേതയഃ
ക്ഷുഭിതഹൃദയാഃ സദ്യോ നശ്യദ്ദൃശോ ഗളിതൗജസഃ
ഭയപരവശാ ഭഗ്നോത്സാഹാഃ പരാഹതപൗരുഷാ
ഭഗവതി പുരസ്ത്വദ്ഭക്താനാം ഭവന്തി വിരോധിനഃ 3

സാരംഃ- അല്ലയോ ഭഗവതി! അങ്ങയുടെ ഭക്തരുടെ മുമ്പിൽ വിരോധികൾ മുന്നോട്ടുള്ള പോക്ക് തടയപ്പെട്ടവരായും വാക്കുകൾ മുറിഞ്ഞ് പോയവരായും ആയുധങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരായും ചലിതഹൃദയരായും മുന്നിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം കാണാത്തവരായും സാമർത്ഥ്യവും ശക്തിയും കൊഴിഞ്ഞുപോയവരായും ഭയപ്പെട്ടവരായും ഉത്സാഹം പോയവരായും പൗരുഷം അസ്തമിച്ചവരായും തീരുന്നു.

കിസലയമൃദുർഹസ്തഃ ക്ലിശ്യേത കന്ദുകലീലയാ

ഭഗവതി മഹാഭാരഃ ക്രീഡാസരോരുഹമേവ തേ
തദപി മുസലം ധത്സേ ഹസ്തേ ഹലം സമയദ്രുഹാം
ഹരസി ച തദാഘാതൈഃ പ്രാണാനഹോ തവ സാഹസം 4

സാരംഃ- അല്ലയോ ഭഗവതി! തളിരുപോലെ മാർദ്ദവം ഉള്ളതും മഹാഭാരത്തോട് കൂടിയതുമായ അങ്ങയുടെ കൈയിണകൾ പന്തുകളിയാൽ ക്ഷീണതങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങയ്ക്ക് കലപ്പയും ഉലക്കയും കളിയ്ക്കുള്ള താമര തന്നെ. ഏതുപോലെയാണോ താമരയേന്തുന്നത് അതുപോലെയാണ് അങ്ങയുടെ ആയുധങ്ങളായ ഉലക്കയും കലപ്പയും അനായാസേന കയ്യിൽ ധരിയ്ക്കുന്നു. ദേവി! അവിടുന്ന് തന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും അവസരങ്ങളെയും ലംഘിയ്ക്കുന്നവരുടെ പ്രാണങ്ങളെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആയുധങ്ങളുടെ ആഘാതത്താൽ ഹരിയ്ക്കുന്നു (എടുക്കുന്നു). അഹോ! അങ്ങയുടെ സാഹസം അദ്ഭുതം തന്നെ.

ജനനി നിയതസ്ഥാനേ ത്വദ്വാമദക്ഷിണപാർശ്വയോഃ
മൃദുഭുജലതാമന്ദോത്ക്ഷേപപ്രണർതിതചാമരേ
സതതമുദിതേ ഗുഹ്യാചാരദ്രുഹാം രുധിരാസവൈ-
രുപശമയതാം ശത്രൂൻ സർവാനുഭേ മമ ദേവതേ 5

സാരംഃ- അല്ലയോ അമ്മേ! അങ്ങയുടെ ഇടത് വലതു ഭാഗങ്ങളിലായി എപ്പോഴും നിന്ന് കൊണ്ട് മാർദ്ദവമേറിയതും ലതപോലെ ലോലവുമായ കൈകൾ ഉയർത്തി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചാമരങ്ങൾ വീശിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നവരായ രണ്ട് ദേവതമാരും എന്റെ എല്ലാ ശത്രുക്കളെയും നശിപ്പിച്ചാലും.

ഹരതു ദുരിതം ക്ഷേത്രാധീശഃ സ്വശാസനവിദ്വിഷാം
രുധിരമദിരാമത്തഃ പ്രാണോപഹാരബലിപ്രിയഃ
അവിരതചടത്കുർവംദ്രംഷ്ട്രാസ്ഥികോടിരടന്മുഖോ
ഭഗവതി സ തേ ചണ്ഡോച്ചണ്ഡഃ സദാ പുരതഃ സ്ഥിതഃ 6

സാരംഃ- അല്ലയോ ഭഗവതി! അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വർത്തിയ്ക്കുന്നവനും രക്തമദ്യങ്ങളാൽ മത്തനും പ്രാണനാകുന്ന ബലി സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതിൽ പ്രിയനും നിരന്തരം ദ്രംഷ്ട്രകളാൽ അസ്ഥിയെ പിളർക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദത്തോട് കൂടിയ മുഖമുള്ളവനും ക്ഷേത്രാധിശനായ ചണ്ഡോച്ചണ്ഡൻ ദേവിയുടെ ശാസനത്തെ എതിർക്കുന്നവരുടെ കൂടി ദുരിതത്തെ ഇല്ലാതാക്കട്ടെ.

ക്ഷുഭിതമകരൈർവീചിഹസ്തോപരുദ്ധപരസ്പരൈ-
ശ്ചതുരുദധിഭിഃ ക്രാന്താ കല്പാന്തദുർലലിതോദകൈഃ
ജനനി കഥമുത്തിഷ്ഠേത് പാതാളസദ്മബിലാദിലാ
തവ തു കുടിലേ ദംഷ്ട്രാകോടീ ന ചേദവലംബനം 7

സാരംഃ- അല്ലയോ അമ്മേ! അങ്ങയുടെ കുടിലമായ ദംഷ്ട്രകൾ താങ്ങായിട്ടി

ല്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ ക്ഷോഭിച്ച മുതലകളോടും തിരമാലകളാകുന്ന കൈകളോടും കല്പാന്തകാലത്തെപ്പോലുള്ള അതിശക്തമായ ജലങ്ങളോടും കൂടിയ നാലുസമുദ്രങ്ങളാൽ വ്യാപിയ്ക്കപ്പെട്ട് പാതാളാദികളിലേയക്ക് പോകപ്പെട്ട ഭൂമി എങ്ങനെ ഉയർന്ന് വരും.

തമസി ബഹുലേ ശൂന്യാടവ്യാം പിശാചനിശാചര-
പ്രമഥകലഹേ ചോരവ്യഘ്രോരഗദ്വീപസങ്കടേ
ക്ഷുഭിതമനസഃ ക്ഷുദ്രസ്യൈകാകിനോപി കുതോ ഭയം
സകൃദപി മുഖേ മാതസ്ത്വന്നാമ സന്നിഹിതം യദി 8

സാരം:- അല്ലയോ അമ്മേ! കനത്ത ഇരുട്ടിലും വിജനമായ കാട്ടിലും ഭൂത പിശാചനിശാചരന്മാരുമായുള്ള കലഹത്തിലും കള്ളൻ,കടുവ,ഉരഗം,ആന എന്നിവരുടെ ഉപദ്രവത്തിലും കലങ്ങിയതും ക്ഷുദ്രവുമായ മനസ്സുള്ള ഏകാകിയായ ഒരാൾക്ക് അങ്ങയുടെ നാമം നാവിലുണ്ടെങ്കിൽ ഭയം എവിടെ നിന്ന് ? ഒരു ഭയവും ഉണ്ടാവില്ലെന്നർത്ഥം. വാരാഹിനാമത്താൽ സർവ്വഭയവും അകലുമെന്നർത്ഥം.

വിദിതവിഭവം ഹൃദ്യൈഃ പദ്യൈർവരാഹമുഖീസ്തവം
സകലഫലദം പൂർണം മന്ത്രാക്ഷരൈരിമമേവ യഃ
പഠതി സ പടുഃ പ്രാപ്നോത്യായുശ്ചിരം കവിതാം പ്രിയാം
സുതസുഖധനാരോഗ്യം കീർതിം ശ്രിയം ജയമുർവരാം 9

സാരം:- വളരെ പ്രശസ്തമായ മേന്മകളോട് കൂടിയതും സകലഫലം തരുന്നതും പൂർണ്ണവും മന്ത്രാക്ഷരങ്ങളോട് കൂടിയതും മനോഹരമായ പദ്യങ്ങളോട് കൂടിയതുമായ ഈ വരാഹമുഖീസ്തവം യാതൊരു സമർത്ഥൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നുവോ അദ്ദേഹത്തിന് ദീർഘായുസ്സ്, കവിതാചതുരി, ഭാര്യ, പുത്രൻ, പണം, ആരോഗ്യം, കീർത്തി, ഐശ്വര്യം ,എല്ലായിടവും ജയം ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഭൂമി , സുഖം എന്നിവ ലഭിയ്ക്കും.

സംസ്കൃതപഠനം (60)

ഡി. പ്രകാശ്

(കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച)

കളത്രവന്തമാത്മാന-
മവരോധേ മഹത്യപി
തയാ മേനേ മനസ്വിന്യാ
ലക്ഷ്മ്യാ ച വസുധാധിപഃ 32

പദച്ഛേദഃ - കളത്രവന്തം ആത്മാനം അവരോധേ മഹതി അപി തയാ മേനേ മനസ്വിന്യാ ലക്ഷ്മ്യാ ച വസുധാധിപഃ

വിഭക്ത്യാദികൾ

കളത്രവന്തം	ദകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ ദ്വിതീയാ ഏകവചനം
ആത്മാനം	നകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ ദ്വിതീയാ ഏകവചനം
അവരോധേ	അകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ സപ്തമീ ഏകവചനം
മഹതി	നകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ സപ്തമീ ഏകവചനം
അപി	അവ്യയം
തയാ	ദകാരാന്തഃ സ്ത്രീലിംഗഃ തൃതീയാ ഏകവചനം
മനസ്വിന്യാ	നകാരാന്തഃ സ്ത്രീലിംഗഃ തൃതീയാ ഏകവചനം
ലക്ഷ്മ്യാ	ഈകാരാന്തഃ സ്ത്രീലിംഗഃ തൃതീയാ ഏകവചനം
ച	അവ്യയം
വസുധാധിപഃ	അകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ പ്രഥമാ ഏകവചനം

സമാസാദികാര്യങ്ങൾ

കളത്രവന്തം	കളത്രാണി അസ്യ സന്തി ഇതി. തം
മനസ്വിന്യാ	പ്രശസ്തം മനഃ അസ്തി അസ്യ ഇതി. തസ്യ ങീപി മനസ്വിനീ തയാ
വസുധാധിപഃ	വസൂനി ദധാതി ഇതി വസുധാ. തസ്യാഃ അധിപഃ.

ധാതുപദലകാരപുരുഷവചനങ്ങൾ

മേനേ - മന ജ്ഞാനേ ധാതുഃ ആത്മനേപദീ ലിട് പ്രഥമപുരുഷഃ ഏകവചനം

മേനേ	മേനാതേ	മേനിരേ
മേനിഷേ	മേനാഥേ	മേനിധ്വേ
മേനേ	മേനിവഹേ	മേനിമഹേ

പദാർത്ഥങ്ങൾ

കളത്രവന്തം	കളത്രത്തോട് കൂടിയവനായി

ആത്മാനം	അവനോനെ
അവരോധേ	അവരോധം ഉള്ളപ്പോൾ
മഹതി	മഹത്തായത് ഉള്ളപ്പോൾ
അപി	പോലും
തയാ	അവളോട് കൂടെ
മേനേ	മനസ്സിലാക്കി
മനസ്വിന്യാ	മനസ്വിനിയോട് കൂടെ
ലക്ഷ്മ്യാ	ലക്ഷ്മിയോട് കൂടെ
ച	ഉം
വസുധാധിപഃ	വസുധയുടെ അധിപൻ

അന്വയം / ഗദ്യക്രമം

വസുധാധിപഃ അവരോധേ മഹതി അപി മനസ്വിന്യാ തയാ ലക്ഷ്മ്യാ ച ആത്മാനം കളത്രവന്തം മേനേ

അന്വയാർത്ഥം

വസുധയുടെ അധിപനായ അദ്ദേഹം സ്ത്രീകളുടെ വാസസ്ഥലം വലുതാണെങ്കിലും മനസ്വിനിയായ ആ ലക്ഷ്മിയോട് കൂടെ തന്നെ അവനോനെ കളത്രത്തോട് കൂടിയവനായി കരുതി

സാരം

ഭൂമിയുടെ മുഴുവൻ അധിപനായിരുന്ന ആ ദിലീപമഹാരാജാവിന് അന്തഃപുരസ്ത്രീകൾ അനവധിയുണ്ടായിരുന്നു. അവരോധഃ എന്നത് സ്ത്രീകളുടെ താമസസ്ഥലത്തെയാണ് പറയുന്നത്. എങ്കിലും ഇവിടെ ലാക്ഷണികമായി അവിടെ താമസിക്കുന്ന സ്വന്തം അന്തഃപുരസ്ത്രീകളെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് വളരെ പ്രശസ്തമാണ് എന്ന് മഹച്ഛബ്ദം കാണിക്കുന്നു. ഭാര്യാസമാനരായ അന്തഃപുരസ്ത്രീകൾ എല്ലാം തികഞ്ഞവരും അതിപ്രശസ്തകളുമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ബുദ്ധിമതിയും ദൃഢചിത്തയുമായ സുദക്ഷിണയും രാജ്യലക്ഷ്മിയും കൂടെയുള്ളപ്പോൾ മാത്രമാണ് താൻ ഭാര്യസമേതാനാണ് എന്നാണ് ദിലീപമഹാരാജാവിന്റെ തോന്നൽ. ഗാർഹസ്ഥ്യവും രാജധർമ്മവും ഒന്നിച്ച് കൊണ്ടുപോയിരുന്നു എന്നുള്ള സൂചന ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തം.

തസ്യാമാത്മാനുരൂപായാ-
മാത്മജന്മസമുത്സുകഃ
വിലംബിതഫലൈഃ കാലം
സ നിനായ മനോരഥൈഃ 33

പദച്ഛേദഃ - തസ്യാം ആത്മാനുരൂപായാം ആത്മജന്മസമുത്സുകഃ വിലംബിതഫലൈഃ കാലം സഃ നിനായ മനോരഥൈഃ

വിഭക്ത്യാദികൾ

തസ്യാം	ദകാരാന്തഃ സ്ത്രീലിംഗഃ സപ്തമീ ഏകവചനം
ആത്മാനുരൂപായാം	ആകാരാന്തഃ സ്ത്രീലിംഗഃ സപ്തമീ ഏകവചനം
ആത്മജന്മമുത്സുകഃ	അകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ പ്രഥമാ ഏകവചനം
വിലംബിതഫലൈഃ	അകാരാന്തഃ നപുംസകല്ലിഗഃ തൃതീയാ ഏകവനം
കാലം	അകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ ദ്വിതീയാ ഏകവചനം
സഃ	ദകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ തൃതീയാ ഏകവചനം
മനോരഥൈഃ	അകാരാന്തഃ പുല്ലിംഗഃ തൃതീയാ ബഹുവചനം

സമാസാദികാര്യങ്ങൾ

ആത്മാനുരൂപായാം	ആത്മാനഃ അനുരൂപാ തസ്യാം
ആത്മജന്മമുത്സുകഃ	ആത്മനഃ ജന്മ യസ്യ അസൗ അത്മജന്മാ. ആത്മജന്മനി സമുത്സുകഃ
വിലംബിതഫലൈഃ	വിലംബിതം ഫലം യേഷാം തൈഃ

ധാതുപദലകാരപുരുഷവചനങ്ങൾ

നിനായ - "ണീഞ് "പ്രാപണേ ധാതുഃ പരസ്മൈപദീ ലിട് പ്രഥമപുരുഷഃ ഏകവചനം

നിനായ	നിന്യതുഃ	നിന്യുഃ
നിനയിഥ നിനേഥ	നിന്യഥുഃ	നിന്യഥ
നിനായ നിനയ	നിന്യിവ	നിന്യിമ

പദാർത്ഥങ്ങൾ

തസ്യാം	അവളിൽ
ആത്മാനുരൂപായാം	അവനോന് അനുരൂപയായവളിൽ
ആത്മജന്മസമുത്സുകഃ	അവനോൻെറ ജന്മത്തിൽ നല്ല ഔത്സുക്യ മുള്ളവനായി
വിലംബിതഫലൈഃ	വിളംബിതമായ ഫലത്തോട് കൂടിയ
കാലം	കാലം
സഃ	അദ്ദേഹം
നിനായ	നയിച്ചു
മനോരഥൈഃ	മനോരഥങ്ങളോടെ

അന്വയം / ഗദ്യക്രമം

ആത്മാനുരൂപായാം തസ്യാം ആത്മജന്മസമുത്സുകഃ സഃ വിളംബിതഫലൈഃ മനോരഥൈഃ കാലം നിനായ

അന്വയാർത്ഥം

അവനോന് അനുരുപയായ അവളിൽ സ്വജന്മത്തെ സംബനധിച്ച നല്ല ഔത്സുക്യത്തോട് കൂടി വിളംബിതമായ ഫലത്തോട് കൂടിയ മനോരഥങ്ങളോടെ കാലം നയിച്ചു.

സാരം

ഏതൊരച്ഛനും തൻെറ തലമുറയെ നിലനിർത്താൻ പുത്രൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഒരു രാജാവാകുമ്പോൾ ഒരു ജനതയെ നയിയ്ക്കാൻ കെല്പുള്ള ഒരു പിൻതലമുറക്കാരൻ ഉണ്ടാവുക എന്നത് തൻെറ കർത്തവ്യമായിട്ടാണല്ലോ പണ്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർ കരുതുക. അതാണല്ലോ തുടക്കത്തിൽ ഗൃഹമേധിനാം എന്ന് രഘുവംശരാജക്കന്മാരെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. അവനോൻെറ തന്നെ ആത്മാവിഷ്ക്കാരമായിട്ടാണ് പുത്രനെ ശ്രുതിയും പറയുന്നത്- "ആത്മാവൈ പുത്രനാമാസി". അതിനു തക്ക ക്ഷമമായതും തനിയ്ക്ക് എന്തുകൊണ്ടും ചേർന്നതുമായ സുദക്ഷിണയിൽ ഒരു പുത്രനുണ്ടായി കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. മാത്രമല്ല , കാലം വളരെ ചെന്നിട്ടും പുത്രനുണ്ടാവാത്തതിൻെറ ഖേദവുമുണ്ടപാരം. അതാണ് വൈകിയാണെങ്കിലും പുത്രനെന്ന ഫലം ഉണ്ടായി കാണണം എന്ന അഭിലാഷത്തോടെ കാലം ഏറെ കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്ന പറയുന്നതിവിടെ കവി. (തുടരും)

മഹാമഹേശ്വരാചാര്യശ്രീമദഭിനവഗുപ്തകൃതം

പരമാർത്ഥസാരം (28)

(ശ്രീമദ് യോഗരാജകൃതവിവൃതിസഹിതം)

ഡോ. ദാമോദർ നാരായണൻ സി.എൻ.

(കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച)

ഏവമനാത്മതയാ സമുചിതം കർമ്മ സംസരണായ പ്രമാതുർഭവതീതി ചേത്തർഹ്യാത്മസ്വരൂപം വക്തവ്യം യേന സംസാരീ ന സ്യാദിതി പ്രതിപാദിതമപി ശിഷ്യജനഹൃദയംഗമീകർത്തും പുനഃ കഥയതി.

64 യദി പുനരമലം ബോധം സർവ്വസമുത്തീർണ്ണബോദ്ധൃകർത്തൃമയം
വിതതമനസ്തമിതോദിതഭാരൂപം സത്യസങ്കല്പം

65 ദിക്കാലകലനവികലം ധ്രുവമവ്യയമീശ്വരം സുപരിപൂർണ്ണം
ബഹുതരശക്തിവ്രാതപ്രളയോദയവിരചിതൈകകർത്താരം

66 സൃഷ്ട്യാദിവിധിസുവേധസമാത്മാനം ശിവമയം വിബുദ്ധ്യേത
കഥമിവ സംസാരീ സ്യാദ്വിതതസ്യ കുതഃ ക്വ വാ സരണം

സാരം- ഇപ്രകാരം താൻ അനാത്മാവാണ് എന്ന ബോധത്തോടു കൂടി ചെയ്യപ്പെട്ട കർമ്മം സംസാരത്തിൽ ഉഴലുന്നവനായ പ്രമാതാവായിത്തീരുന്നതിനു കാരണമാകുമെങ്കിൽ സംസാരിയായിത്തീരാതിരിക്കാൻ കാരണമായതായ യഥാർത്ഥ ആത്മസ്വരൂപമെന്താണെന്നു വ്യക്തമാക്കണം. ഇതു മുൻപേ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ശിഷ്യജനങ്ങളുടെ ഹൃദയഗമനത്തിനായി വീണ്ടും പറയപ്പെടുന്നു.

മാലിന്യമേൽക്കാത്തതും, എല്ലാത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നതായ ജ്ഞാതൃത്ത്വം, കർത്തൃത്ത്വം എന്നിവയോടു കൂടിയതും, വിസ്തൃതമായ മനസ്സോടു കൂടിയതും, ഉദിക്കുകയോ അസ്തമിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത പ്രകാശസ്വരൂപമായതും, സത്യസങ്കല്പ്പമായതും, ദിക്ക്, കാലം എന്നിവക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതും, സ്ഥിരമായതും, പിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതും ഈശ്വരത്ത്വമുള്ളതും, എപ്പോഴും നന്നായി പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നതും പലവിധത്തിലുള്ള ശക്തിസമൂഹങ്ങളുടെ ഉത്പത്തിവിനാശത്തിനു ഏകനായ കാരണമായിരിക്കുന്നതും, സൃഷ്ടി തുടങ്ങിയവയുടെ വിധിയെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതും ആയ ശിവമയമായ ആ ബോധമാണ് താൻ എന്ന അറിവുള്ളയാൾ എങ്ങനെ സംസാരിയാകും? വിസ്തൃതമായതിന് എങ്ങോട്ടാണ് ഗതി? [1]

1. എല്ലായിടത്തും നിലനിൽക്കുന്നതിന് എവിടേക്കും ഗമിക്കാനില്ലെന്നർത്ഥം.

വിവൃതി- യദി പുനഃ പരശക്തിപാതവിദ്ധഹൃദയഃ പ്രമാതാ ദേഹാദിപ്രമാതൃതാഭിമാനമധസ്പദീകൃത്യ സ്വാത്മാനം ശിവമയം വിബുദ്ധ്യേത. ചിദാനൈ്ദക ഘനം വിജാനീയാത്സ പരിജ്ഞാതസ്വാത്മമഹേശ്വരഭാവഃ കഥമിവ കേന പ്രകാരേണ സംസാരീ സംസരണശീലോ ഭവേന്ന സ്യാദിതി യാവദ്യതശ്ചിദ ശ്ചിദ്രൂപപുര്യഷ്ടകാത്മാ കാർമ്മമലസംബന്ധേന സംസരതി യഃ പുനശ്ചിദേക മൂർത്തിഃ ശിവമയഃ പ്രക്ഷീണാണവാദിമലകഞ്ചുകഃ സ കഥം സംസാരീതി താത്പര്യം. നനു ചിദേകമൂർത്തിഃ സ്യാത്സംസാരീ ച ഭവേദിതി കിം ദുഷ്യേദിത്യേവമാശങ്ക്യാഹ വിതത ഇത്യാദി. വിതതസ്യ അനവച്ഛിന്ന ദേശകാലാകാരസ്യ പ്രമാതുർദേവാദ്യഭിമാനപൂർവ്വസ്വകൃതവാസനാ പരിക്ഷയാത്പൂർണ്ണസ്യ തസ്യ കുതഃ സരണം സർവ്വവ്യാപിത്ത്വാത്തദതിരിക്തം കിമസ്തി യദ്വസ്തുപേക്ഷ്യ തതോ വിശ്ലിഷ്ടോ∫ന്യത്ര ഭിന്നേ സംസരണം ഗമനം കുര്യാദ്യതോ ദേഹാദിപ്രമാതൃതാഭിമാനാവച്ഛിന്നസ്യ കിലാപാദാനാധികരണാദികാരസം ഭവോ യഃ പുനശ്ചിദേകഘനോ ബ്രഹ്മഭൃതോ∫നവച്ഛിന്നദേശകാലഃ പ്രമാതാ തസ്യ സംസരണേ വാചോയുക്തിരപി ന ഭവേദിതി. കീദൃശം ശിവരൂപമാത്മാനം വിബുദ്ധ്യേതേത്യാഹ. അമലം ബോധം ഇത്യാദി. ഉപഗത ആണവാദിമല പ്രചയോ യസ്യ തമത ഏവ വൈമല്ല്യാത് ബോധം ശുദ്ധചൈതന്യം. തഥാ സർവ്വസമുത്തീർണ്ണം നിരതിശയം ജ്ഞാനക്രിയാസ്വാതന്ത്ര്യം പ്രകൃതം യസ്യേതി തം വിതതം ദേശാദികൃതവിച്ഛേദാഭാവാദ്വ്യാപിനം തഥാവിദ്യമാനേ∫സ്തോദിതേ പ്രളയോദയൌ യസ്യാഃ ഭാസഃ ബോധദീപ്തേഃ സൈവ രൂപം ദേഹോ യസ്യ തം. അന്യച്ച സത്യാഃ പരമാർത്ഥാഃ സങ്കല്പാഃ സ്വേച്ഛാവിഹാരാ യസ്യ യദ്യദിച്ഛതി തത്തഥൈവ ഭവതീതി തമേവം വിധം. തഥാ ദിക്കാലാകാര കലനാഭിശ്ചർച്ചാഭിർവിരഹിതം വ്യാപിത്ത്വനിത്യത്വധർമ്മയോഗാദത ഏവ ധ്രുവം കൂടസ്ഥം അവ്യയം അവിനാശിനം. തഥാ ഈശ്വരം സ്വതന്ത്രം. അന്യച്ച തഥാ സുപരിപൂർണ്ണം സുഷ്ഠു നിരാകാംക്ഷം.തദനു ബഹുതരാണി പ്രഭൃതാനി ശബ്ദരാശിസമുത്ഥാനി ബ്രാഹ്മ്യാദിശക്ത്യധിഷ്ഠിതാനി ഘടപടാദിശക്തിവ്രാതാനി തേഷാം ലയോത്പത്തിവിധൌ സ്വതന്ത്രം. അന്യച്ച സൃഷ്ട്യാദിവിധിസുവേധസം സുപ്രവീണം വേധസം വിധാതാരമിത്യേവമാദിവിശേഷണൈഃ സർവ്വതഃ പരിപൂർണ്ണം സ്വാത്മമഹേശ്വരം ജാനാനോ യത്കിഞ്ചിദപി കുർവ്വാണോ ദഗ്ധകർമ്മബീജോ ന ന പുനഃ സംസാരഭാഗ്ജീവന്നേവ വിമുക്തോ ഭവേദിതി യാവത്.

പരിഭാഷ- പരമമായ ശക്തിപാതം സംഭവിച്ച ഹൃദയത്തോടു കൂടിയ പ്രമാതാവ് ദേഹാദികളിലെ ഞാനെന്ന അഭിമാനത്തെ താഴെയാക്കിക്കൊണ്ട് അവനവനെ ശിവമയമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ചിദാനന്ദൈകഘന മായതിനെ അറിയുന്ന, തന്റെയുള്ളിലെ മഹേശ്വരസ്വഭാവത്തെ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരുവൻ എങ്ങനെ ഏതു പ്രകാരത്തിൽ സംസാരിയാകാനാണ്? ഒരി

ക്കലുമാകുകയില്ല. കാരണമെന്തെന്നാൽ ചിദചിദ്രൂപമായ പുര്യഷ്ടകാത്മാവ് കാർമ്മമലസംബന്ധം കാരണം സംസരണം (ദേഹാദികളിൽ നിന്നു ദേഹാദികളിലേക്കുള്ള കറക്കം) ചെയ്തു കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ചിദേകമൂർത്തിയായി ശിവമയനായി ആണവാദി മലങ്ങളാകുന്ന കഞ്ചുകങ്ങൾ നശിക്കപ്പെട്ടവനായവൻ എങ്ങനെയാണ് സംസാരിയാകുക എന്നതാണ് ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ചിദേകമൂർത്തിയായിരിക്കെത്തന്നെ സംസാരിയാകുന്നതിൽ എന്താണ് ദോഷം എന്നു സംശയിക്കാം. വിസ്തൃതമായ എന്നു തുടങ്ങിയ കാരികാഭാഗം കൊണ്ട് അതു വിശദീകരിക്കുന്നു. വിസ്തൃതമായതിന്റെ, എന്നു വച്ചാൽ ദേശം, കാലം, തുടങ്ങിയവയാൽ ചുരുക്കപ്പെടാത്ത പ്രമാതാവിന് ദേഹാദികളിലുള്ള അഭിമാനത്തോടു കൂടി തന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട കർമ്മങ്ങളുടെ വാസനകൾ ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ മാത്രം പൂർണ്ണനാകുന്ന ഒന്നാകുന്നതെന്തിനാണ്? കാരണമെന്തെന്നാൽ അതെല്ലായിടത്തും വ്യാപ്തമായതിനാൽ അതിൽ നിന്നും ഭിന്നമായി വേറൊരു വസ്തുവിലേക്കു ഗമിക്കാൻ പാകത്തിന് മറ്റൊരു വസ്തുവില്ല. ദേഹാദികളിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന പ്രമാതാവിന് അപാദാനം അധികരണം തുടങ്ങിയവ ഉണ്ട്. (ഒന്നിൽ നിന്നും, മറ്റൊന്നിലേക്ക് എന്നത്-ഇത് വ്യാകരണഭാഷയാണ്). എന്നാൽ ചിന്മയമായ ബ്രഹ്മരൂപവും ദേശകാലങ്ങളാൽ ചുരുക്കപ്പെടാനാകാത്തതുമായ പ്രമാതാവിന്റെ സംസരണത്തിന് യാതൊരു യുക്തിയുമില്ല. അറിയപ്പെടേണ്ടതായുള്ള ആ ശിവബോധം എപ്രകാരമുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. മാലിന്യമില്ലാത്ത ബോധം തുടങ്ങിയ കാരികാഭാഗം കൊണ്ട്. ആരുടെയാണോ ആണവാദിമലസമൂഹങ്ങൾ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നത് അതിനാൽ തന്നെ വിമലമായ ബോധത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നത്, അതു പോലെത്തന്നെ എല്ലാത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നത് എന്നു വച്ചാൽ നിരതിശയമായ ജ്ഞാതൃകർതൃത്ത്വം ആർക്കാണോ പ്രകൃതമായി ഉള്ളത്, വിസ്തൃതമായത് എന്നാൽ ദേശം തുടങ്ങിയവയാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടാതെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്, ആരിലാണോ പ്രളയം, ഉദയം എന്നിവ ഇല്ലാത്തത്, ആരാണോ ബോധദീപ്തിയായി നിത്യവും പ്രകാശിക്കുന്ന രൂപത്തോടു കൂടിയത്, അതു പോലെത്തന്നെ സത്യമായ സങ്കല്പത്തോടു കൂടിയത് എന്നു വച്ചാൽ സ്വേച്ഛാവിഹാരത്തോടു കൂടി എന്തൊക്കെ ഇച്ഛിക്കുന്നോ അതെല്ലാം സംഭവിക്കത്തക്കരീതിയിൽ ഉള്ളത്, ദേശം കാലം എന്നീ ആകാരങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമായത്, വ്യാപിത്ത്വം, നിത്യത്ത്വം എന്നീ ധർമ്മങ്ങളോടു കൂടിയത്, നിത്യമാണ് അഥവാ കൂടസ്ഥമാണ്, അവ്യയമാണ് (പിരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതാണ്) അതിനാൽ നാശമില്ലാത്തതാണ്, ഈശ്വരത്ത്വമുള്ളതാണ് അഥവാ സ്വതന്ത്രമാണ്. എല്ലായ്പ്പോഴും പൂർണ്ണമാണ് അഥവാ ഒന്നിനോടും ആഗ്രഹം ഇല്ലാത്തതാണ്. ശബ്ദരാശിയിൽ നിന്നുമുണ്ടായ ബ്രാഹ്മി തുടങ്ങിയ ശക്തികളിൽ അധിഷ്ഠിതങ്ങളായ ഘടം, പടം (കുടം, പായ) തുടങ്ങിയ ശക്തിസമൂഹങ്ങളുടെ ലയം, ഉത്പത്തി തുടങ്ങിയവയിൽ സമർത്ഥമാണ്. സൃഷ്ടി തുടങ്ങിയവയെ ചെയ്യാൻ

നല്ല രീതിയിൽ അറിയുന്നവനുമാണ്. [ഇപ്രകാരമെല്ലാമായതാണ് പരമമായ ശിവബോധസ്വരൂപം]. ഇപ്രകാരമെല്ലാമുള്ള വിശേഷണങ്ങളോടു കൂടിയ എല്ലാം കൊണ്ടും പൂർണ്ണമായ സ്വാത്മമഹേശ്വരനെ ആരാണോ അറിയുന്നത് ആ പ്രമാതാവ് എന്തൊക്കെ ചെയ്യുന്നവനായാലും കർമ്മബീജങ്ങൾ ദഹിച്ച വനായി വീണ്ടും സംസാരത്തിനു പാത്രമാകുന്നില്ല. ജീവിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെ മു ക്തനായിത്തീരുന്നു.

(തുടരും)

ശ്രീ ജഗദ്ധരഭട്ട വിരചിതം

സ്തുതികുസുമാഞ്ജലി (20)

ഡോ. മുരളീകൃഷ്ണൻ എം.വി.

(കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച)

സ്തുതി- 51

സ്വച്ഛന്ദസ്യ യദൃച്ഛയാ ഗമയതഃ പ്രേങ്ഖോലതാം ഭ്രൂലതാ-
മാജ്ഞാനുഗ്രഹലാഭകത്ഥനഘനസ്പർധാനുബന്ധോദ്ധുരാഃ
സോഷ്മാണഃ കലയന്തി യസ്യ കലഹം സേവാസു ദേവാസുരാ
ദേവസ്യാസ്യ മഹേശ്വരസ്യ മഹിമശ്ലാഘാവിധൗ കെ വയം

അർത്ഥം- ആ സ്വതന്ത്രശക്തിശാലിയായ പരമേശ്വരന്റെ കൺപോളകൾ സ്വേച്ഛയാൽ കുറച്ചുമാത്രം ചിമ്മിയപ്പോൾ പരമേശ്വരനെ സേവിക്കാനായി ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന ദേവന്മാരും അസുരന്മാരും കൈകൾ ചേർത്ത് പിടിച്ച് നിന്ന് ആ ആജ്ഞാരൂപത്തിലുള്ള മഹത്തായ അനുഗ്രഹത്തെ നേടാനായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അത്യന്തം സ്പർധയോടും അഹങ്കാര ത്തോടും കൂടി തന്റെ തന്റെ തേജസ്സിനെ പ്രകടമാക്കി പരസ്പരം തർക്കിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ സർവസമർത്ഥനായ ഭഗവാൻ മഹേശ്വരന്റെ മഹിമ വർണിക്കാൻ സ്വൽപശക്തിശാലികളായ നമുക്ക് എന്ത് സാമർത്ഥ്യമാണ് ഉള്ളത്?

സ്തുതി- 52

ഉർവീനീരസമീരണാരുണശിഖിവ്യോമാത്മസോമാത്മകൈ-
രഷ്ടാഭിർവിഭവൈർബിഭർതി ഭുവനം ഭോക്താ ച ഭോഗ്യശ്ച യഃ
ബ്രൂമസ്തസ്യ കിമീശ്വരസ്യ മഹതഃ സ്വൈരീ സ്വകൈരേവ യഃ
സ്ഫാരൈർബ്രഹ്മപുരന്ദരപ്രഭൃതിഭിഃ ശാരൈരിവ ക്രീഡതി

ഇതി കാശ്മീരകമഹാകവിജഗദ്ധരഭട്ടവിരചിതേ ഭഗവതോ മഹേശ്വരസ്യ സ്തുതി-കുസുമാഞ്ജലൗ ശരണാശ്രയം നാമാഷ്ടകം സ്തോത്രം

അർത്ഥം- ആ സ്വച്ഛന്ദനായ പരമേശ്വരൻ ഭോക്താവായും ഭോഗരൂപമായും

പൃഥ്വി, ജലം, വായു, അഗ്നി, ആകാശം, ചന്ദ്രൻ, ആത്മാവ് ഈ അഷ്ടമൂർത്തികളാൽ സമസ്ത ഭുവനങ്ങളേയും ധരിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം ആരാണോ സ്വന്തം അംശസ്വരൂപമായ ബ്രഹ്മാവ്, ഇന്ദ്രൻ ഇത്യാദി ദേവതകളെ സ്വേച്ഛയാൽ നിർമിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത് തന്റെ മഴവിനാലെന്നപോലെ ക്രീഡയെ ചെയ്യുന്നത്, ആ മഹാനായ മഹേശ്വരന്റെ അനന്തമായ മഹിമയെ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് വർണിക്കുന്നത്?

കാശ്മീരമഹാകവി ശ്രീജഗദ്ധരഭട്ടൻ രചിച്ച ഭഗവാൻ മഹേശ്വരന്റെ സ്തുതികുസുമാഞ്ജലിയിലെ 'ശരണാശ്രയം' എന്ന് പേരായ എട്ടാമത്തെ സ്തോത്രം.

നവമ സ്തോത്രം

കൃപണാക്രന്ദനം

സ്തുതി- 1

ദീപോത്കരൈ രവിരുചാം പരിപൂരണേയം

നീഹാരവാരിഭിരിദം ഭരണം പയോധേഃ

അസ്മാദൃശാം മിതദൃശാം നിയതൈർവചോഭിഃ

പ്രസ്തൂയതേ ഭവ തവ സ്തവചാപലം യത്

അർത്ഥം- അല്ലയോ ബ്രഹ്മാദികളായ സമസ്ത ചരാചരത്തിന്റേയും കാരണമായ പരമശിവനായ പ്രഭോ! അല്പബിദ്ധികളായ ഞങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് പരിമിതങ്ങളായ വാക്കുകളാൽ അങ്ങയുടെ സ്തുതികളെ രചിച്ചുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗത്തെ ചെയ്യുന്നു. അവ ത്രിലോകചക്ഷുവായ ഭഗവാൻ സൂര്യന്റെ അനന്തമായ കാന്തികളാൽ ദീപം തെളിയിച്ച് അവരെ പരിപൂർണരാക്കുകയും, അവ മഴത്തുള്ളികൾ അഗാധമായ സമുദ്രത്തിൽ ലയിക്കുന്നതുപോലെ ലയിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതായത് ഞങ്ങളുടെ പരിമിതമായ വാക്കുകൾക്കൊണ്ട് അതർക്യനും അപരിമിതനും സർവസാക്ഷിയുമായ പരമേശ്വരനെ സ്തുതിക്കുന്നത് എത്ര വിരോധാഭാസമാണ്. ചർമചക്ഷുക്കളായ ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ എങ്ങനെ സ്തുതിക്കാനാണ്?

സ്തുതി- 2

അത്രാപരാധ്യതി ഗിരോ ഹര ധൃഷ്ടതേയ-

മേഷാ നിസർഗമുഖരാ മുഖരാഗിണീ യത്

പ്രൗഢിം പരാമനുപയത്യപി വാഞ്ഛതി ത്വാം

സ്വാമിൻ ഹഠാദിവ പരം പുരുഷം ഗ്രഹീതും

അർത്ഥം- പ്രഭോ! എന്റെ വാക്കുകൾ പരമമായ പ്രൗഢിയെ പ്രാപ്തമാക്കിയിട്ടും, സ്വഭാവത്തിൽ ഞാൻ വാചാലനും കേവലം കൃത്രിമമായി അനുരാഗവാനായി ബലാത്ക്കാരത്താൽ പരമ പുരുഷനായ പരമശിവനെ പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ

ഇച്ഛിക്കുന്നു. അല്ലയോ മഹേശ്വരാ! അതുകൊണ്ടുതന്നെ എന്റെ വാക്കുകൾ യോഗ്യതയില്ലാത്തതാണ്. എന്തെന്നാൽ സ്വഭാവത്തിൽ വാചാലനും കൃത്രിമ മായ അനുരാഗത്തെ ഉണ്ടാക്കി കേവലം ബാലാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ച്, യൗവ്വന ത്തെ പ്രാപ്തമാക്കാതെ പരമമായ അങ്ങയെ പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കു ന്നു, അതുകൊണ്ട് ആ വാക്കുകൾ യോഗ്യതയില്ലാത്തവയാണ്.

സ്തുതി- 3

യദ്വാ ഭവത്യസുലഭോ ഭവദാശ്രിതസ്യ
ശസ്യഃ സ കോപി മഹിമാ ന ഹി മാദൃശോപി
സ്വച്ഛന്ദമന്ദമപി യത്ര പദം ത്വദുക്ഷാ
ധത്തേ മഹീ ഭവതി ഹേമമയീ ഹി തത്ര

അർത്ഥം- അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലയോ പ്രഭോ! എനിക്ക് ശാരീരകബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടെ ങ്കിലും അങ്ങയുടെ ശരണാഗതരായ വ്യക്തികൾക്ക് വേണ്ടി അങ്ങയുടെ ഗു ണഗണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്തുതി ചമയ്ക്കുന്നതിനുള്ള വിലക്ഷണവും ശ്ലാഘ്യവുമായ മഹിമാ ദുർല്ലഭമല്ല, അതായത് അങ്ങയുടെ ശരണാഗതർക്ക് വേണ്ടി അങ്ങയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്തുതി രചിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഉത്സുകനാകുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് കഠിനമല്ല. നിശ്ചയമെന്തെന്നാൽ അങ്ങയുടെ വാഹനമായ നന്ദീ എവിടെയെങ്കിലും അങ്ങയുടെ ചരണങ്ങൾ പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും, അവിട ത്തെ ഭൂമി മുഴുവൻ സുവർണമയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടാകും.

സ്തുതി- 4

ഭീഷ്മോ വിഷാദപി വിഷാദപിനദ്ധമേത-
ച്ചേതശ്ചകാര സവികാരഭകാരണാരിഃ
മോഹാമയസ്തമയമസ്തമയം നയാമി
സ്വാമിംസ്തവ സ്തവരസായനസേവനേന

അർത്ഥം- പ്രഭോ! വിഷത്തേക്കാൾ ഭയങ്കരവും നിഷ്കാരണവൈരിയുമായ മോഹമാകുന്ന വ്യാധി മൂലം ഉണ്ടായ ദുഃഖം എന്റെ മനസ്സിനെ മൂടിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ അനേകം ദോഷങ്ങളെ അവ എന്നെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങയുടെ സ്തുതിരൂപിയായ രസായനത്തെ കുടിച്ച് ആ മോ ഹരൂപിയായ മഹാവ്യാധിയെ സമൂലമായി ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

സ്തുതി- 5

ഏഷ സ്തവസ്തവ നവപ്രമദോപദേശ-
മാദേശയഞ്ജയതി കോപി ഗുരുർഗിരീശ
സദ്യഃ പുരഃ സ്ഫുരതി മേ ദുരതിക്രമേണ
യത്സങ്ക്രമക്രമവശേന വചോധിദേവി

അർത്ഥം- എപ്രകാരമാണോ ആനന്ദോല്ലാസത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന മഹി മാശാലിയായ ഒരു ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യന് ദീക്ഷയെ നൽകി അവന് തത്വജ്ഞാ

നത്തെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്, അപ്രകാരം തന്നെ അല്ലയോ ഗിരീശാ! അലൗകികവും പരമാനന്ദത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ അനിർവ്വചനീയങ്ങളായ അനുപമ സ്തോത്രങ്ങൾ ധന്യമാണ്, അവ എന്റെ വാക്കുകളെ വേഗത്തിൽ തന്നെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു.

സ്തുതി- 6

നാസ്യ സ്പൃഹാസ്തി സരസായ രസായനായ

നായന്ത്രിതേന്ദുവദനാവദനാമൃതായ

നിർബന്ധമേതി തു ഭവത്സവിധേ വിധേഹി

നിർബന്ധമന്ധകരിപോ തദിദം മനോ മേ

അർത്ഥം- പ്രഭോ! എന്റെ മനസ്സ് രസയുക്തമായ അമൃതിനെ സേവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ ചന്ദ്രമുഖിയുടെ ഗാഢമായ അധരാമൃതത്തെ പാനം ചെയ്യുവാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ കേവലം അങ്ങയുടെ പാദങ്ങളുടെ സമീപത്ത് ഇരിക്കുവാനുള്ള അഗാധമായ ആഗ്രഹത്താലാണ്. അതുകൊണ്ട് അല്ലയോ നാഥ! എന്റെ മനസ്സിന്റെ മായയാലുള്ള ബന്ധനത്തെ ഇല്ലാതാക്കിയാലും.

സ്തുതി- 7

ആഭാതി ശക്രനഗരീ ന ഗരീയസി മേ

പ്രീതിം ച സിഞ്ചതി ന കാഞ്ചന കാഞ്ചനാദ്രിഃ

ജാനേ പരം ഹര ശരണ്യമരണ്യമേവ

യത്ര ത്വദങ്ഘ്രിനലിനാർചനനിർവ്വതിഃ സ്യാത്

അർത്ഥം- അല്ലയോ നാഥ! ആ സ്വർഗലോകമായ ഇന്ദ്രനഗരിയായ അമരാവതി എന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ആ സ്വർണമയമായ സുമേരുപർവ്വതത്തെ കാണുമ്പോൾ എനിക്ക് വിശേഷമായ സന്തോഷത്തെയൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ കേവലം അങ്ങയുടെ ചരണകമലങ്ങളെ പൂജിക്കുമ്പോൾ അഖണ്ഡമായ സുഖത്തെ പ്രാപ്തമാകുന്നു. ആ വന്യതയെ ഞാൻ പരമോത്തമമായ ആശ്രയമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു.

സ്തുതി- 8

പുഷ്പേഷുദോഹദവശാദവശാ ഭൃശം യാ

ബഭ്രാമ വാമനനയനാഭുജമഞ്ജരീഷു

സാ സാമ്പ്രതം ദ്രുഗലിനീ ബലിനീ വ്യനക്തി

ത്വദ്ഭക്തികല്പലതികാഫലഭോഗതൃഷ്ണാം

അർത്ഥം- പ്രഭോ! എപ്രകാരമാണോ ഒരു വണ്ട് പുഷ്പങ്ങളോടുള്ള അഭിലാഷത്താൽ പരവശനായി രാത്രിയും പകലും ലതകളിൽ പാറി നടക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ അവർക്ക് ഭാഗ്യവശാൽ അനുകൂല സമയമാകുമ്പോൾ സ്വർഗത്തിലെ കല്പലതകളുടെ ഫലം രുചിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകുന്നു. അപ്രകാരം

കാമവാസനയാൽ പരവശനായ എന്റെ കണ്ണാകുന്ന വണ്ടുകൾ ആദ്യം രാവും പകലും കാമിനികളുടെ കൈകളാകുന്ന ലതകളെ തേടി അലഞ്ഞു നടക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത്യന്തം സ്വതന്ത്രനായ ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭക്തിരൂപിയായ കല്പലതകളിൽ പരമാനന്ദരൂപമായ ഫലത്തെ ഭോഗിക്കാനായി അത്യന്തം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സ്തുതി- 9

കിം നിർമിതാ മുകുടചന്ദ്രകലാം നിപീഡ്യ

കിം വാ ശിരഃശരണനിർഝരിണീജലേന

കിം വാ കരസ്ഥകലശാമൃതസംപ്ലവേന

ഭക്തിസ്ത്വയാ പ്രണയിനാം ഭവതാപശാന്ത്യൈ

അർത്ഥം- അല്ലയോ കരുണാമയനേ! അങ്ങ് അങ്ങയുടെ ശരണാഗതരുടെ സാംസാരിക പാപ-താപങ്ങളുടെ ശമനത്തിനായി അങ്ങയുടെ ശിരസ്സിലെ ചന്ദ്രക്കലയെ പിഴിഞ്ഞ് അതിലെ അമൃതമയതത്വം കൊണ്ടാണോ അങ്ങയോടുള്ള ഭക്തിയെ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്? അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങയുയെ മസ്തകത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പതിതപാവനമായ ദേവഗംഗയുടെ ശീതളമായ ജലധാര കൊണ്ടാണോ അവയെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്? അല്ലെങ്കിൽ കരകമലത്തിലുള്ള കലശത്തിലെ അമൃത് കൊണ്ടാണോ അവയെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്? എന്തെന്നാൽ, ആ വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടൊന്നുമല്ല ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ആ ഭക്തി ജീവജാലങ്ങളുടെ പാപ-താപങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കി ഹൃദയത്തിൽ പരമമായ ആനന്ദത്തെ എപ്രകാരമാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്?

സ്തുതി- 10

സ്വാമിന്വിചിത്രചരിതസ്യ തവാപദാന-

ഗീതാമൃതേഷു ദൃഢരൂഢരതിർമമേയം

ദൂരീകൃതാന്യസരണിർഹരിണീവ വാണീ

സത്യം പദാത്പദമപി ക്ഷമതേ ന ഗന്തും

അർത്ഥം- അല്ലയോ നാഥ! ത്രിപുരാസുരനെ ദഹിപ്പിച്ച്, അന്ധകാസുരനെ വധിച്ച്, രാജാവായ ശ്വേതകന് അഭയത്തെ നൽകി, ബാലകനായ ഉപമന്യുവിന് ക്ഷീരസാഗരത്തെ ദാനം ചെയ്ത്, ഇത്യാദി അനേകാനേകം ചരിത്രങ്ങളടങ്ങിയ പരമേശ്വരന്റെ ചരിതാമൃത ഗാനങ്ങളിൽ അത്യന്തം അനുരാഗത്തിലായ എന്റെ വാക്ക് മറ്റ് സാംസാരിക കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, കേവലം അങ്ങയുടെ ചരിതാമൃത ഗാനങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. എപ്രകാരമാണോ വ്യാധന്റെ കർണമനോഹരമായ വേണുനാദം കേട്ടുകൊണ്ട് മുഴുകിയിരിക്കുന്ന മാനിനു സമാനമായി ഇപ്പോൾ അടുത്ത കാൽവെപ്പ് ഇങ്ങോട്ടാണോ അങ്ങോട്ടാണോ എന്നറിയാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു.

സ്തുതി- 11

ആശ്വാസനം യമഭയാകുലതാമൃതാനാം

സഞ്ജീവനം ഭവദവവ്യഥയാ മൃതാനാം

ആലംബനം സുകവിരാജഗിരാമൃതാനാം

സങ്കീർത്തനം ജയതി തേ ചരിതാമൃതാനാം

അർത്ഥം- നാഥ! യമരാജഭയത്താൽ വ്യാകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ആശ്വാസത്തെ നൽകുന്നതും, സംസാരരൂപത്തിലുള്ള കാട്ടുതീയിന്റെ വ്യഥയാൽ മൃതപ്രായരായ ജനങ്ങൾക്ക് നല്ല ജീവിതത്തെ നൽകുന്നതും മഹാകവികളുടെ സത്യമായ വാക്കുകൾക്ക് തുണയായിരിക്കുന്നതുമായ അങ്ങയുടെ ചരിതാമൃതം എല്ലായ്പ്പോഴും ജയിക്കട്ടെ.

സ്തുതി- 12

ദാനം തരങ്ഗതരളഃ കില ദുഗ്ധസിന്ധുർ-

മുക്തിഃ കരാലതരകാലഭയാത്പ്രസാദഃ

ത്യാഗോപി സപ്ത ദിവസാനി സുവർണവൃഷ്ടിഃ

കിം കിം ന ചാരുചരിതം ഭവതഃ പ്രശസ്യം

അർത്ഥം- ബാലകനായ ഉപമന്യുവിന് സ്വച്ഛമായ പാൽക്കടലിനെ കൊടുത്ത് ചെയ്ത ആ ദാനം, രാജാ ശ്വേതകനെ മരണഭയത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച ആ പ്രസാദം, രാജാവായ മരുത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ ഏഴ് ദിവസം നിർത്താതെ സ്വർണ്ണമഴ പെയ്യിച്ച ആ ത്യാഗം, ഇങ്ങനെയുള്ള ഭഗവാൻ! നിശ്ചയമെന്തെന്നാൽ അങ്ങയുടെ ഏത് മനോഹരമായ ചരിത്രമാണ് പ്രശംസനീയമല്ലാത്തത്? അർത്ഥമാക്കുന്നത് അങ്ങയുടെ എല്ലാ ചരിത്രങ്ങളും ഒന്നിനൊന്ന് പ്രശംസനീയമാണ്.

സ്തുതി- 13

സ്വാമിൻ രജഃപരിചിതം ചപലസ്വഭാവം

ജാത്യാ മലീമസമിദം ഹൃദയം മദീയം

ത്വത്പാദപദ്മവിഷയേ കൃതപക്ഷപാതം

ധത്തേ പ്രമോദഭരനിർഭരഭൃങ്ഗലക്ഷ്മീം

അർത്ഥം- അല്ലയോ നാഥ! രജോഗുണത്താൽ പരിപൂർണവും, അതിചഞ്ചല സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയതും, ജന്മനാൽ തന്നെ മലിനമായ എന്റെ മനസ്സ്, അങ്ങയുടെ പാദപദ്മത്തിൽ അനുരാഗവാനായി ഗാഢമായ ആനന്ദത്താൽ മുഴുകിയ അതിനിശ്ചലമായ വണ്ടിനു സമാനമായി ശോഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

(തുടരും)

കുട്ടികളുടെ വാല്മീകിരാമായണം

41

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കിഴുത്താണി ഫോൺ : 0480 2832108

(ലോകത്തിലെ എല്ലാ കുട്ടികളുടേയും മാനസികാരോഗ്യത്തിനും മൂല്യബോധസംരക്ഷണത്തിനുമായി സമർപ്പിയ്ക്കുന്നു.)

(കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച)

പ്രിയശാംഭവി കൂട്ടുകാരേ

കോപാവിഷ്ടനായ ലക്ഷ്മണന്റെ വരവ് വാനരരാജാവിനും, സേനയ്ക്കും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭയപ്പാട് സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിലും, താരയുടെ സന്ദർഭോചിതമായ, ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഇടപെടൽ അന്തരീക്ഷത്തിന് അല്പം അയവ് വരുത്തി. അവരുടെയെല്ലാം കുറ്റബോധത്തോടെയുള്ള ഏറ്റുപറച്ചിൽ, ശ്രീരാമസോദരനേയും ശാന്തനാക്കി. തുടർന്ന് വാനരരാജാവായ സുഗ്രീവൻ സകലവാനരർക്കും ഉടൻ ബാധകമായവിധത്തിൽ സീതാന്വേഷണത്തിനായി വിശദമായ ഉത്തരവ് നൽകി. അതാണ് മലയാളത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായ പഴഞ്ചൊല്ലിന് ഊടുംപാവും നൽകിയ 'സുഗ്രീവാജ്ഞ'. ഭൂമിയിലെ സകല തുണും തുരുമ്പുംപോലും തിരഞ്ഞ് ഒരുമാസത്തിനകം സീതാദേവിയെ കണ്ടെത്താത്തപക്ഷം സകലവാനരർക്കും വധശിക്ഷനൽകുമെന്നതായിരുന്നു, ആ ഉത്തരവ്. പിന്നീട് സുഗ്രീവൻ, ലക്ഷ്മണനോടൊത്ത് ശ്രീരാമന്റെ അടുത്തെത്തി, സമസ്താപരാധം പൊറുക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ച് സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചു. എണ്ണമില്ലാത്ത വാനരസേനയുടേയും, സുഗ്രീവന്റേയും ആത്മാർത്ഥമായ ചടുലമായ പ്രവർത്തനമികവിൽ രാമനും ആത്മവിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു. വാനരന്മാർക്ക് ചെന്നെത്തിപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ ഇല്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഈ സുഗ്രീവാജ്ഞ സകലരിലും ഭീതിജനിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം സുഗ്രീവൻ സമർത്ഥരെന്നു തെളിയിച്ച ഹനുമാൻ, നീലൻ, ജാംബവാൻ, സുഹോത്രൻ, ഗജൻ, ഗവാക്ഷൻ, സുക്ഷേണൻ, വൃഷഭൻ തുടങ്ങിയ വീരശൂരപരാക്രമികളെ അംഗദന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രത്യേകാന്വേഷണത്തിനും നിയോഗിച്ചു. പിന്നീട് സുഗ്രീവൻ ഹനുമാനെ സമീപിച്ച്, അങ്ങ് ഏതുവിധേനയും കാര്യനിർവ്വഹണം നടത്തുമെന്ന ഉത്തമബോദ്ധ്യം തനിയ്ക്കുണ്ടെന്നറിയിച്ചു. നയപരമായും, സന്ദർഭോചിതമായും കാര്യവിചിന്തനം നടത്തി പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്ന പരാക്രമശാലികൂടിയായ ഹനുമാനിലാണ് ഏറ്റവുമധികം വിശ്വാസമുള്ളതെന്ന് വാനരരാജാവ് തുറന്നുപറഞ്ഞു. ഹനുമാന്റെ വൈശിഷ്ട്യവും, പരിണതപ്രജ്ഞയും, വിശിഷ്യാ രാക്ഷസരാജാവായ സുഗ്രീവന്റെ ആത്മവിശ്വാസവുംവഴി ശ്രീരാമന് ഹനുമാനോട് എന്തെന്നില്ലാത്ത സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ഉദയംചെയ്തു. അപ്പോൾത്തന്നെ ശ്രീരാമൻ തന്റെ ഏറ്റവും വിലപിടിച്ച മുദ്രാംഗുലീയം ഊരി

ഹനുമാനെ ഏൽപ്പിച്ചു. സീതയെകണ്ടെത്തിയാലുടൻ അടയാളത്തിന്നായി ഈ മോതിരം മാത്രം മതി എന്നും രാമൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ യാതൊരു സംശയത്തിനും വഴിയുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും മാരുതിയെ മനസ്സറിഞ്ഞ് അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീരാമൻ പറഞ്ഞു. ഏറ്റവും ഭയഭക്തിബഹുമാനത്തോടെ കാറ്റിൻ മകൻ മുദ്രാംഗുലീയം ശിരസ്സിലേറ്റി പ്രാർത്ഥനയോടെ സ്വീകരിച്ചു. സുഗ്രീവാജ്ഞ ശിരസ്സാവഹിച്ച് വാനരസൈന്യം ഉടൻതന്നെ സീതാന്വേഷണത്തിനായി ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗത്തേയ്ക്കും യാത്രയായി.

ആത്മാർത്ഥതയോടെയും, അച്ചടക്കത്തോടെയുമുള്ള അന്വേഷണത്തിനൊടുവിൽ, ഒരുമാസത്തിനുശേഷം ഫലംകാണാതെ തികച്ചും നിസ്സഹായരായിത്തീർന്ന വാനരസേന, അതുപോലെ സുഗ്രീവാജ്ഞ നിറവേറ്റാനാകാതെ നിരാശരായ ബാലിപുത്രനും, അതിബലവാനായ അംഗദനും, മറ്റുവാനരശ്രേഷ്ഠരും ഗത്യന്തരമില്ലാതെ പ്രാണനുപേക്ഷിക്കാനായി കടലിന്റെ വടക്കേക്കരയിൽ ദർഭവിരിച്ച്, കിഴക്കോട്ട് തലവെച്ച് പ്രാർത്ഥനയോടെ കിടക്കാനാരംഭിച്ചു. അപ്പോഴാണ് എവിടെനിന്നെന്നറിയാതെ ഇടിമുഴക്കംപോലെ പ്രകമ്പനംസൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് അതിഭീകരരൂപിയായ ഒരു പക്ഷിശ്രേഷ്ഠന്റെ ആഗമനം. അതീവബലവാനും, ചിരഞ്ജീവിയുമായ 'സമ്പാതി' ആയിരുന്നു അത്. പ്രതാപകാലത്ത് ജടായുവും, സമ്പാതിയും സൂര്യനെപ്പിടിയ്ക്കാനായി മത്സരിച്ച് പറന്നപ്പോൾ, അതികഠിനമായ സൂര്യരശ്മികളേറ്റ് സമ്പാതിയുടെ ശക്തമായ ചിറകെല്ലാം കരിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് ഏകനായി വിന്ധ്യപർവ്വതപാർശ്വത്തിലെ ഗുഹയിൽ ഏകനായികഴിയുന്ന പക്ഷിരാജാവ് ഇരതേടി ഇറങ്ങിയപ്പോഴാണ് അനവധി വാനരന്മാർ മരിച്ചപോലെ നിരനിരയായികിടക്കുന്ന കാഴ്ച്ച കണ്ണിൽപ്പെട്ടത്. ദീർഘകാലം തനിയ്ക്ക് സുഭിക്ഷമായ ഭിക്ഷനൽകിയ സർവ്വേശ്വരനോട് ആദ്യമായി നന്ദിപറഞ്ഞു എങ്കിലും അദ്ദേഹം വാനരന്മാരോട് വസ്തുതകളെല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. ശ്രീരാമഭക്തനും, സഹോദരനുമായ ജടായുവിന്റെ ആത്മത്യാഗമറിഞ്ഞ് പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ മനം നൊന്ത് ദുഃഖിച്ച് നിസ്സഹായനായ തന്നെ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നിറങ്ങാൻ സഹായിയ്ക്കണമെന്ന ആവശ്യമാണ് ആദ്യമായി സമ്പാതി മുന്നോട്ട് വെച്ചത്. ദശരഥമഹാരാജാവിന്റെ ഉറ്റതോഴനായ ജടായു, രാക്ഷസരാജാവായ രാവണനോടേറ്റുമുട്ടി സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായെങ്കിലും സഹോദരന്റെ മഹത്തായ പാത പിൻതുടരാൻ താനും ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നുവെന്ന സമ്പാതിയുടെ വാക്കുകൾ വാനരശ്രേഷ്ഠരിൽ കുളിർമഴപെയ്യിച്ചു. വരുന്നലോകങ്ങളും മറ്റും നിഷ്പ്രയാസം കണ്ടെത്തിപ്പിടിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന തനിയ്ക്ക് ദേവാസുരയുദ്ധവും, അമൃതമഥനവും മറ്റും ദർശിയ്ക്കാനുള്ള അവസരം സിദ്ധിച്ചത് ദൈവകാരുണ്യം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമണെന്ന് പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ ഓർമ്മിച്ചു. ഒരിയ്ക്കൽ ആകാശമാർഗ്ഗേ രാമ, രാമ-ലക്ഷ്മണ,... എന്നിങ്ങനെ വിലപിയ്ക്കുന്ന സ്ത്രീശബ്ദം തന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടുവെന്നും അത് സീതാദേവിയെ അപഹരിച്ച്കൊണ്ട് പോയ

രാവണനാണെന്നും ഇപ്പോൾ ഓർമ്മവരുന്നുവെന്നും സമ്പാതി പറഞ്ഞപ്പോൾ, എല്ലാവർക്കും വലിയൊരുപിടിവള്ളികിട്ടിയ അനുഭവമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ വാനരശ്രേഷ്ഠനും, വയോവൃദ്ധനും, ജ്ഞാനവൃദ്ധനുമായ 'ജാംബവാൻ' മറ്റുവാനരശ്രേഷ്ഠരോടൊപ്പം ഉടൻ സടകുടഞ്ഞെണീറ്റ് ഉഷാറായി സമ്പാതിയോട് ചോദ്യങ്ങളും സംശയങ്ങളുമായി അണിനിരന്നു.

പ്രിയശാംഭവി കൂട്ടുകാരെ, വാത്മീകിരാമായണത്തിലെ ദൂരവ്യാപകമായ, പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിയ്ക്കാൻ പര്യാപ്തമായ സംഭവവികാസങ്ങളാണ് മേലുദ്ധരിച്ചത്. സീതാന്വേഷണം വഴിമുട്ടിനിൽക്കെ, ലക്ഷ്മണന്റെ കോപാക്രാന്തമായ ഇടപെടൽ, തുടർന്ന് വാനരസൈന്യത്തിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലത ഇതെല്ലാം വാല്മീകിമഹർഷി മാനുഷികാംശത്തിന് മുൻതൂക്കം നൽകി അതിമനോഹരമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. കഠിനമായ ദുഃഖത്തിനൊടുവിൽ, പ്രത്യാശയുടെ പൊൻതിളക്കവുമായി സുഖമെന്ന സാന്ത്വനം സന്മനസ്സുകളെ തേടിയെത്തും കൂട്ടരേ- അതെല്ലാം വിശദമാക്കുന്ന വരുംലക്കം കാത്തിരിയ്ക്കുമല്ലോ? എല്ലാവർക്കും ധാർമ്മികതയുടെ പ്രകാശവലയത്തിലേയ്ക്ക് ഉയരാൻ കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നു-ആശംസിയ്ക്കുന്നു.

(തുടരും)

താന്ത്രികവൈഷ്ണവദർശനം

ഡോ. ദാമോദർ നാരായണൻ സി.എൻ.

(കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച)

പാഞ്ചരാത്രത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പൊതുവായി ഇപ്രകാരം വിവരിക്കാമെങ്കിലും ഓരോ സംഹിതകൾക്കനുസരിച്ച് ചെറിയ മാറ്റങ്ങൾ അവിടിവിടെയായി കാണാൻ സാധിക്കും. ലക്ഷ്മീതന്ത്രം, അഹിർബുദ്ധ്ന്യസംഹിതാ തുടങ്ങിയ ചിലതിലൊഴികെ മറ്റു ഭൂരിഭാഗം ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ക്ഷേത്രാരാധനയെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രനിർമ്മാണം, പ്രതിഷ്ഠാ, നിത്യനൈമിത്തികകാമ്യപ്രായശ്ചിത്തങ്ങളാകുന്ന അവിടത്തെ ചടങ്ങുകളെല്ലാം തന്നെ ക്രിയാപാദമെന്ന ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നതാണ്.

പാഞ്ചരാത്രത്തിലെ ഗ്രന്ഥവൈപുല്യം

പാഞ്ചരാത്രശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി ഒരു ആധികാരികമായി ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത് Friedrich Otto Schrader എന്ന ഒരു പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതനാണ്. അഹിർബുദ്ധ്ന്യസംഹിതയുടെ Critical Edition ന് ഒരു ആമുഖമെന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം 1916ൽ എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകമാണ് Introduction to Pancharatra and Ahirbudhnya Samhita. അതിൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തെ അധി

കരിച്ചു കൊണ്ട് പാഞ്ചരാത്രത്തിന് ഒരു ഭൂമികയും തുടർന്ന് അന്ന് താളിയോലഗ്രന്ഥശാലകളിൽ ലഭ്യമായ പാഞ്ചരാത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയും അദ്ദേഹം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ 210 ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇന്നും താളിയോലരൂപത്തിൽ തന്നെയാണ് അവശേഷിക്കുന്നത്.

തുടർന്ന് Daniel Smith എന്നൊരു പണ്ഡിതൻ A Descriptive Bibliography of the Printed Texts എന്ന പേരിൽ 1976ൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുകയും അതിൽ പ്രസാധനം ചെയ്യപ്പെട്ട ലഭ്യമായ 33 സംഹിതകളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പാഞ്ചരാത്രശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദിവ്യങ്ങൾ അഥവാ രത്നത്രയങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മൂന്നെണ്ണമാണ്.

1. സാത്ത്വതസംഹിതാ
2. പൌഷ്കരസംഹിതാ
3. ജയാഖ്യസംഹിതാ

ഇവക്കു മൂന്നിനും മൂന്ന് ഉപസംഹിതകളുമുണ്ട്. അവ യഥാക്രമം, ഈശ്വരസംഹിതാ, പരമേശ്വരസംഹിതാ, പാദ്മസംഹിതാ എന്നിവയാണ്. രത്നത്രയങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടെ വിശദീകരണമാണ് ഉപസംഹിതകളിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

പാഞ്ചരാത്രസ്യ കൃത്സ്നസ്യ വക്താ നാരായണഃ സ്വയം
ഇതി സർവ്വത്ര വിഖ്യാതം ഭഗവച്ഛാസ്ത്രഗൌരവം
സാത്ത്വതം പൌഷ്കരം ചൈവ ജയാഖ്യം തന്ത്രമുത്തമം
രത്നത്രയമിതി ഖ്യാതം തദ്വിശേഷ ഇഹോച്യതേ
സാരം സാത്ത്വതശാസ്ത്രസ്യ രഹസ്യം പ്രാജ്ഞസമ്മതം
രത്നത്രയമിദം സാക്ഷാദ്ഭഗവത്ചക്രനിഃസ്സൃതം
പ്രവർത്തിതം തഥൈവേദമന്യനാനധികത്ത്വതഃ
അന്യാന്യാനി തു തന്ത്രാണി ഭഗവന്മുഖനിർഗ്ഗതം
സാരം സമുപജീവ്യൈവ സമാസവ്യാസധാരണൈഃ
വ്യാഖ്യോപബൃംഹണാന്ന്യായാദ്ധ്യാപിതാനി തഥാ തഥാ
വ്യാഖ്യാമൂലനയൈനേഷാം ഗൌരവം സംപ്രതിഷ്ഠിതം
തന്ത്രേഽപൃഷ്ടോത്തരശതേ പാരമേശ്വരസംഹിതാ
പൌഷ്കരാർത്ഥവിവൃത്ത്യർത്ഥാ വ്യാഖ്യാ രൂപാഽവതാരിതാ
സാത്ത്വതസ്യ വിവൃത്യർത്ഥമീശ്വരം തന്ത്രമുത്തമം
ജയാഖ്യസ്യാസ്യ തന്ത്രസ്യ വ്യാഖ്യാനം പാദ്മമുച്യതേ
(ജയാഖ്യസംഹിതാ -ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിനു ശേഷമുള്ള അധികപാഠം).

ഇതിൽ തന്നെ ഭഗവദാരാധനക്കു പേരുകേട്ട 108 പ്രദേശങ്ങളുണ്ടെന്നും അവയിൽ 4 സ്ഥാനങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം കൂടുതലുണ്ടെന്നും പറയുന്നു. അവ ശ്രീശൈലം, വെങ്കടാദ്രി, ഹസ്തിശൈലം, നാരായണാദ്രി എന്നിവയാണ്.

അവയിൽ നാരായണാദ്രി ഒഴികെയുള്ള മൂന്നിടത്തും ഈ മൂന്നു സംഹിതകൾക്കും അവയുടെ ഉപസംഹിതകൾക്കനുസരിച്ചാണ് പൂജാസമ്പ്രദായമുള്ളത്.

ഭഗവദ്വ്യക്തിദേശേഷു സ്വയം വ്യക്തേഷു ഭൂതലേ
അഷ്ടോത്തരശതേ മുഖ്യം രത്നഭൂതം ചതുഷ്ടയം
ശ്രീരംഗം വേങ്കടാദ്രിശ്ച ഹസ്തിശൈലസ്തതഃ പരം
തതോ നാരായണാദ്രിശ്ച ദിവ്യസ്ഥാനചതുഷ്ടയം
വേങ്കടാദ്രിം വിനാ∫ന്യേഷു ദേവദേവസ്യ ധാമസു
രത്നേഷു ത്രിഷു രത്നാനി ത്രീണി തന്ത്രാണ്യുപാസതേ
മൂലവ്യാഖ്യാനരൂപത്വാദുപജീവ്യം പരസ്പരം
തന്ത്രത്രയമിദം വിദ്യാദേകശാസ്ത്രം തഥാ ബുധഃ
സാത്ത്വതം യദുശൈലേന്ദ്രേ ശ്രീരംഗേ പൌഷ്കരം തഥാ
ഹസ്തിശൈലേ ജയാഖ്യം ച സാമ്രാജ്യമധിതിഷ്ഠതി
പാദ്മതന്ത്രം ഹസ്തിശൈലേ ശ്രീരംഗേ പാരമേശ്വരം
ഈശ്വരം യാദവാദ്രൌ ച കാര്യകാരി പ്രചാര്യതേ
(അതിൽ നിന്നു തന്നെ)

ഈശ്വരസംഹിതയിൽ മൂന്നു തരത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ദിവ്യം, മുനിഭാഷിതം, പൌരുഷം എന്നിങ്ങനെയാണ് ആ വിഭജനം. സാക്ഷാൽ വാസുദേവൻ, സങ്കർഷണൻ തുടങ്ങിയവരാൽ പ്രണീതമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ദിവ്യമെന്ന പേരോടു കൂടിയവ. അത് മുകളിൽ വിവരിച്ച സാത്ത്വതപൌഷ്കരജയാഖ്യാസംഹിതകളാകുന്ന ത്രിരത്നങ്ങളാകുന്നു. ബ്രഹ്മാവ്, രുദ്രൻ, തുടങ്ങിയവരാലും മറ്റു മുനിമാരാലും എഴുതപ്പെട്ടതായവയാണ് മുനിഭാഷിതങ്ങൾ. മനുഷ്യരാൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ് പൌരുഷങ്ങൾ.

അനുഗ്രഹാർത്ഥം വർണ്ണാനാം യോഗ്യതാ∫∫പാദനായ ച
തഥാ ജനാനാം സർവ്വേഷാമഭീഷ്ടഫലസിദ്ധയേ
മൂലവേദാനുസാരേണ ഛന്ദസാ∫നുഷ്ടഭേന ച
സാത്ത്വതം പൌഷ്കരം ചൈവ ജയാഖ്യേത്യേവമാദികം
ദിവ്യം സച്ഛാസ്ത്രജാലം തദുക്ത്വാ സങ്കർഷണാദിഭിഃ
പ്രവർത്തയാമാസ ഭുവി സർവ്വലോകഹിതൈഷിഭിഃ
ഏവം ദിവ്യാനി ശാസ്ത്രാണി ശാണ്ഡില്യോ∫പി മഹാമുനിഃ
സങ്കർഷണാദ് ഭഗവതഃ ശ്രുത്വാ അദ്ധ്യാപയൻ മുനീൻ
മലയാചലനിഷ്ഠാശ്ച പുരാ രാമസ്യ ചാജ്ഞയാ
പ്രഥമം സാത്ത്വതം ശാസ്ത്രം സമ്യഗദ്ധ്യാപിതാ മയാ
വാസുദേവേന യത്പ്രോക്തം ശാസ്ത്രം ഭാഗവതാ സ്വയം
അനുഷ്ടുബ്ച്ഛന്ദോബദ്ധേന സമാസവ്യാസഭേദതഃ
തദൈവബ്രഹ്മരുദ്രേന്ദ്രപ്രമുഖൈശ്ച പ്രവർത്തിതം
ലോകേഷ്വപി ച ദിവ്യേഷു തദ്ദിവ്യം മുനിസത്തമാഃ
ബ്രഹ്മരുദ്രമുഖൈർദ്ദേവൈഃ ഋഷിഭിശ്ച തപോധനൈഃ
സ്വയം പ്രണീതം യച്ഛാസ്ത്രം തത് ജ്ഞേയം മുനിഭാഷിതം
(ഈശ്വരസംഹിതാ-1-49-56)
കേവലം മനുജൈര്യത്തു കൃതം തത്പൌരുഷം സ്മൃതം (1-63).

ഈ മൂന്നു വിഭാഗത്തെ തന്നെ സാത്ത്വികം, രാജസം, താമസം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പേരുകളോടു കൂടി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ വാസുദേവൻ തനിക്കു വെളിപ്പെട്ട ശാസ്ത്രത്തെ അതു പോലെത്തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചതാണ് സാത്ത്വികം. ഭഗവാനിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ആ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തെ മുഴുവനായി ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിലൂടെ മുനിമാരാൽ രചിക്കപ്പെട്ടവയാണ് രാജസം. മനുഷ്യരാൽ സ്വബുദ്ധി കൊണ്ട് എഴുതപ്പെട്ടവയാണ് താമസം.

ഏതത്തു ത്രിവിധം വിധി സാത്ത്വികാദിവിഭേദതഃ
വിജ്ഞായ പുണ്ഡരീകാക്ഷഃ അർത്ഥജാലം യഥാസ്ഥിതം
തദ്ബോധകം പ്രണീതം യത് ശാസ്ത്രം തത്സാത്വികം സ്മൃതം
തസ്മാത് ജ്ഞാതേഽർത്ഥജാതേ തു കിഞ്ചിത്തദവലംബ്യ ച
സ്വബുദ്ധ്യുന്മേഷിതസ്യൈവ ഹ്യർത്ഥജാതസ്യ ബോധകം
യത്പ്രണീതം ദ്വിജശ്രേഷ്ഠ തഥാ വിജ്ഞാനതത്ത്വതഃ
ഗ്രന്ഥവിസ്തരസംയുക്തം ശാസ്ത്രം സർവ്വേശ്വരേശ്വരാത്
തത്സംക്ഷേപപ്രസാദേന സ്വവികല്പവിജൃംഭണൈഃ
ബ്രഹ്മാദിഭിഃ പ്രണീതം യത് തഥാ തദൃഷിഭിർദ്വിജാഃ
ബ്രഹ്മാദിഭിഃ പരിശ്രുത്യ തത്സംക്ഷേപാത്മനാ പുനഃ
സ്വവികല്പാത്പ്രണീതം യത് തത്സർവ്വം രാജസം സ്മൃതം
തത്സ്യാദ്ദ്വേധാ പഞ്ചരാത്രവൈഖാനസവിഭേദതഃ
കേവലം സ്വവികല്പോക്തൈഃ കൃതം യത്താമസം സ്മൃതം (ഈശ്വരസംഹിതാ-1-57-62)

(തുടരും)

ബ്രഹ്മാദികൃതനാരായണസ്തുതി

(വിഷ്ണുപുരാണം)

ഡോ. ദാമോദർ നാരായണൻ സി.എൻ.

ബ്രഹ്മോവാച-

നമാമി സർവ്വം സർവ്വേശമനന്തമജമവ്യയം

ലോകധാമധരാധാരമപ്രകാശമഭേദിനം

സാരം- സർവ്വമായിരിക്കുന്നവനും സർവ്വത്തിനും ഈശ്വരനായിരിക്കുന്നവനും അനന്തനും, അജനും അവ്യയനും ലോകങ്ങൾ എല്ലാം നിലനില്ക്കുന്നവനും ഭൂമിയുടെ ആധാരമായവനും അപ്രകാശനും അഭേദ്യനുമായ ആ ഭഗവാനെ ഞാൻ നമിക്കുന്നു.

നാരായണമണീയാംസമശേഷാണാമണീയസാം

സമസ്താനാം ഗരിഷ്ഠം ച ഭൂരാദീനാം ഗരീയസാം

സാരം- അണുക്കളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും അണുവും ഭൂരാദികൾ തുടങ്ങി മറ്റെല്ലാ

വലിയ വസ്തുക്കളേക്കാൾ വലുതുമായതുമായ നാരായണന് നമസ്കാരം.

യത്ര സർവ്വം യതഃ സർവ്വമുത്പന്നം മത്പുരസ്സരം

സർവ്വഭൂതശ്ച യോ ദേവഃ പരാണാമപി യഃ പരഃ

സാരം-എവിടെയാണോ ഞാൻ തുടങ്ങി എല്ലാ വസ്തുക്കളും നിലനില്ക്കുന്നത് ഏതിൽ നിന്നാണോ എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഉത്പന്നമായത് എല്ലാ ഭൂതങ്ങളുമായും പരമായതിനെല്ലാം പരമായതുമായ ആ ദേവനെ ഞാൻ പ്രണമിക്കുന്നു.

പരഃ പരസ്മാത്പുരുഷാത്പരമാത്മസ്വരൂപധൃക്

യോഗിഭിശ്ചിന്ത്യതേ യോഽസൌ മുക്തിഹേതോർമ്മുമുക്ഷുഭിഃ

സാരം-പരമായ ആ പുരുഷനേക്കാൾ പരനായവനും പരമാത്മസ്വരൂപത്തെ ധരിച്ചവനും മുമുക്ഷുക്കൾക്ക് മുക്തിഹേതുവായിട്ടുള്ളവനും യോഗികളാൽ നിരന്തരം ചിന്തിക്കപ്പെടുന്നവനുമായ ആ ഭഗവാന് നമസ്കാരം.

സത്വാദയോ ന സന്തീശേ യത്ര ച പ്രാകൃതാഃ ഗുണാഃ

സ ശുദ്ധഃ സർവ്വശുദ്ധേഭ്യഃ പുമാനാദ്യഃ പ്രസീദതു

സാരം-ആരിലാണോ സത്വാദി ഗുണങ്ങളോ പ്രാകൃതമായ ഗുണങ്ങളോ ഇല്ലാത്തത് ശുദ്ധന്മാരിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ശുദ്ധനായ ആ പുരുഷൻ പ്രസാദിച്ചാലും.

കലാകാഷ്ഠാമുഹൂർത്താദികാലസൂത്രസ്യ ഗോചരേ

യസ്യ ശക്തിർന്ന ശുദ്ധസ്യ സ നോ വിഷ്ണുഃ പ്രസീദതു

സാരം-ഇന്ദ്രിയാദികളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായ കലാ കാഷ്ഠാ മുഹൂർത്തം തുടങ്ങിയ കാലം ആരിലാണോ പ്രവർത്തിക്കാൻ ശക്തമല്ലാതായിത്തീരുന്നത് ആ വിഷ്ണു ഞങ്ങളിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ.

പ്രോച്യതേ പരമേശോ ഹി യഃ ശുദ്ധോഽപ്യുപചാരതഃ

പ്രസീദതു സ നോ വിഷ്ണുരാത്മാ യഃ സർവ്വദേഹിനാം

സാരം-ആരാണോ ശുദ്ധനായിരിക്കുവനായാലും ഉപചാരത്താൽ പരമേശ്വരനെന്ന (പരമയായിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്മിയുടെ ഈശ്വരൻ) പേരോടുകൂടിയിരിക്കുന്നത് എല്ലാ ദേഹികളിലും ആത്മഭാവേന ഇരിക്കുന്ന ആ വിഷ്ണു ഞങ്ങളിൽ പ്രസാദിക്കേണമേ.

യഃ കാരണം ച കാര്യം ച കാരണസ്യാപി കാരണം

കാര്യസ്യാപി ച യഃ കാര്യം പ്രസീദതു സ നോ ഹരിഃ

സാരം-ആരാണോ കാരണവും കാര്യവുമായിരിക്കുന്നത് ആരാണോ കാരണത്തിനു കാരണവും കാര്യത്തിനു കാര്യവുമായിരിക്കുന്നത് ആ ഹരി ഞങ്ങളിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ.

കാര്യകാര്യസ്യ യത്കാര്യം തത്കാര്യസ്യാപി യഃ സ്വയം

തത്കാര്യകാര്യഭൂതോ യസ്തതശ്ച പ്രണതാഃ സ്മ തം

സാരം- കാര്യത്തിന് കാര്യമായിട്ടുള്ളതും അതിനു കാര്യമായിട്ടുള്ളതും അതിന്റെ കാര്യത്തിനും കാര്യമായ ഭഗവാനെ ഞങ്ങൾ പ്രണമിക്കുന്നു.

കാരണം കാരണസ്യാപി തസ്യ കാരണകാരണം

തത്കാരണാനാം ഹേതും തം പ്രണതാഃ സ്മ പരേശ്വരം

സാരം-കാരണത്തിനും കാരണമായി അതിന്റെയും കാരണത്തിനു കാരണമായി ഹേതുവായിരിക്കുന്ന പരമേശ്വരന് നമസ്കാരം.

ഭോക്താരം ഭോഗ്യഭൃതം ച സ്രഷ്ടാരം സൃജ്യമേവ ച

കാര്യകർതൃസ്വരൂപം തം പ്രണതാഃ സ്മ പരം പദം

സാരം-ഭോക്താവും ഭോഗ്യവും സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയും കാര്യവും കർതൃസ്വരൂപവുമായ ആ വിഷ്ണുവിന്റെ പരമപദത്തെ ഞങ്ങൾ പ്രണമിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധബോധവന്നിത്യമജമക്ഷയമവ്യയം

അവ്യക്തമവികാരം യത്തദ്വിഷ്ണോഃ പരമം പദം

സാരം-വിശുദ്ധബോധത്തോടു കൂടിയതും നിത്യവും അജവും അക്ഷയവും അവ്യയവും അവ്യക്തവും അവികാരവുമായതാണ് ആ വിഷ്ണുവിന്റെ പരമമായ പദം.

ന സ്ഥൂലം ന ച സൂക്ഷ്മം യന്ന വിശേഷണഗോചരം

തത്പദം പരമം വിഷ്ണോഃ പ്രണമാമ സദാഽമലം

സാരം- സ്ഥൂലമല്ലാത്തതും സൂക്ഷ്മമല്ലാത്തതും വിശേഷണങ്ങൾക്കു ഗോചരമല്ലാത്തതും ആയ വിഷ്ണുവിന്റെ യാതൊരു പദമുണ്ടോ മാലിന്യം ഒട്ടും തന്നെ സ്പർശിക്കാത്ത അതിനെ ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രണമിക്കുന്നു.

യസ്യായുതാംശാംശേ വിശ്വശക്തിരിയം സ്ഥിതാ

പരബ്രഹ്മസ്വരൂപം യത്പ്രണമാമസ്തമവ്യയം

സാരം- യാതൊരാളുടെ പതിനായിരത്തിലെ പതിനായിരത്തിൽ ഒരംശം കൊണ്ടു മാത്രം ഈ വിശ്വശക്തി നിലനില്ക്കുന്നത് അപ്രകാരമുള്ള അവ്യയമായ പരബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തെ ഞാൻ പ്രണമിക്കുന്നു.

യദ്യോഗിനഃ സദോദ്യുക്താഃ പുണ്യപാപക്ഷയേഽക്ഷയം

പശ്യന്തി പ്രണവേ ചിന്ത്യം തദ്വിഷ്ണോഃ പരമം പദം

സാരം-എപ്പോഴാണോ യോഗികൾ പുണ്യപാപങ്ങൾ ക്ഷയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സദാ ഉദ്യുക്തന്മാരായി പ്രണവം കൊണ്ടു ചിന്തിക്കപ്പെടുന്നതായ അക്ഷയമായതിനെ കാണുന്നത് അതാണ് വിഷ്ണുവിന്റെ പരമമായ പദം.

യന്ന ദേവാഃ ന മുനയോ ന ചാഹം ന ച ശങ്കരഃ

ജാനന്തി പരമേശസ്യ തദ്വിഷ്ണോഃ പരമം പദം

സാരം-യാതൊരു പരമമായ ഈശന്റെ പദമാണോ ദേവന്മാരോ മുനിമാരോ

ഞാനോ ശങ്കരനോ അറിയാതിരിക്കുന്നത് അതാണ് ആ വിഷ്ണുവിന്റെ പരമ മായ പദം.

ശക്തയോ യസ്യ ദേവസ്യ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവാത്മികാഃ

ഭവന്ത്യഭൂതപൂർവ്വസ്യ തദ്വിഷ്ണോഃ പരമം പദം

സാരം- അഭൂതപൂർവ്വനായ യാതൊരു ദേവനാണോ ബ്രഹ്മാവ് വിഷ്ണു ശിവൻ എന്നീ ശക്തികളുള്ളത് അതാണ് വിഷ്ണുവിന്റെ പരമമായ പദം.

സർവ്വേശ സർവ്വഭൂതാത്മൻ സർവ്വ സർവ്വാശ്രയാച്യുത

പ്രസീദ വിഷ്ണോഃ ഭക്താനാം വ്രജ നോ ദൃഷ്ടിഗോചരം

സാരം-അല്ലയോ എല്ലാത്തിനും ഈശനായവനേ എല്ലാ ഭൂതങ്ങളിലും ആത്മാവായിരിക്കുന്നവനേ എല്ലാമായിരിക്കുന്നവനേ എല്ലാത്തിനും ആശ്രയമായിരിക്കുന്ന അച്യുതാ ഭക്തന്മാരായ ഞങ്ങളിൽ പ്രസാദിച്ചിട്ട് ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിക്ക ഗോചരമായിത്തീർന്നാലും.

നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിനുള്ള വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദിയുടെ ആമുഖം

പരിഭാഷാ

ഡോ. അജിതൻ പി.ഐ.

ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള കുറച്ച് ലക്കങ്ങളിൽ വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദിയുടെ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിന്റെ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ആമുഖം പരിഭാഷപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദി 1926 ൽ രാജസ്ഥാനിൽ ജനിച്ചു. ആഗ്ര സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ എം. എ പാസായതിന് ശേഷം താളിയോല എഡിറ്ററായി നാലു വർഷത്തോളം ജോലി ചെയ്തു. പതിനാറ് വർഷത്തോളം സംപൂർണ്ണാനന്ദ സംസ്കൃതസർവ്വകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ത്രൈമാസികയായ സരസ്വതീസുഷമയുടെ എഡിറ്ററായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ഇത് കൂടാതെ നിരവധി താന്ത്രികഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്വയം പ്രകാശനം ചെയ്യുകയും അതിന് കാരണക്കാരനായും നിലകൊണ്ടു. തുടർന്ന് പണ്ഡിറ്റ് ഗോപിനാഥ് കവിരാജിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലുള്ള യോഗതന്ത്രവിഭാഗത്തിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ഒരു ദശാബ്ദത്തോളം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. തുടർന്ന് 1978 ൽ സംപൂർണ്ണാനന്ദ സംസ്കൃതസർവ്വകലാശാലയിൽ സാംഖ്യ, യോഗ, ആഗമ,തന്ത്രവിഭാഗത്തിൽ പ്രൊഫസർ ആയി നിയമിതനായി. ജീവത്തിൽ നല്ലൊരുശതമാനം സമയവും പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളല്ലാത്ത താന്ത്രികഗ്രന്ഥ

ങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനും അവ കൃത്യമായി സംശോധിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുമായി മാറ്റിവച്ചു. ഗേപിനാഥ് കവിരാജിനുശേഷം അതേ പാത പിന്തുടർന്ന് തന്ത്രത്തെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു മേഖലയാക്കി മാറ്റിയെടുത്തു എന്നതാണ് വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദിയുടെ പ്രധാനസംഭാവന. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണപരമായ രണ്ട് ലേഖനങ്ങളിൽ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിനും ലുപ്താഗമസംഗ്രഹത്തിനുമുള്ള ആമുഖങ്ങൾ തന്ത്രശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ചിര പ്രതിഷ്ഠ നേടിക്കൊടുത്തു. ഭാരതീയരായ താന്ത്രികപണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദി ഇന്നും ഒരു ഒളിമങ്ങാ നക്ഷത്രമായി പരിലസിക്കുന്നു.

വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദിയുടെ ഏറേ പ്രസിദ്ധമായ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിനുള്ള ആമുഖത്തിന്റെ മലയാളം പരിഭാഷയാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്. പദാനുപദം വിവർത്തനം ചെയ്യുക എന്നതിനേക്കാളുപരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങളുടെ ഭാഷാന്തരീകരണത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പം തന്നെ ചില ഭാഗങ്ങൾ വായനക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് പ്രാധാനമല്ലാത്തതിനാൽ അവയും ഒഴിവാക്കിയുള്ള ഭാഗങ്ങളാണ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നത്. ശ്രീവിദ്യാസംപ്രദായത്തിന്റെ ഊടും പാവും മനസ്സിലാക്കാൻ വ്രജവല്ലഭദ്വിവേദിയുടെ ആമുഖത്തേക്കാൾ നല്ലൊരു പഠനം വേറെ ഇല്ലെന്നതാണ് ഇത് തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കാരണം.

വ്രജവല്ലഭദിവേദിയുടെ ആമുഖം പരിഭാഷ

രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങളോട് കൂടി നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം തന്ത്രശാസ്ത്ര പഠിതാക്കൾക്ക് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിച്ചതിൽ മനസ്സ് ഒരുപാട് സന്തോഷിക്കുന്നു. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കാശി സംസ്കൃതവിശ്വവിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ദീപിക, സേതുബന്ധം എന്നീ വ്യാഖ്യാനങ്ങളോട് കൂടി യോഗിനീഹൃദയം പാഠസംസ്കരണം ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവിഭാഗത്തിൽ ഞാനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് സേതുബന്ധവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ശിവാനന്ദനേയും വിദ്യാനന്ദനേയും അവരാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഋജുവിമർശിനി, അർത്ഥരത്നാവലി എന്നിവയെ പറ്റിയും ധാരാളം പരാമർശങ്ങൾ കണ്ടു. അതിന് ശേഷം തഞ്ചാവൂർ സരസ്വതി മഹൽ ലൈബ്രറിയിൽ തന്ത്രശാസ്ത്രപരമായ താളിയോലകളിൽ നാഥാനന്ദൻ വരെയുള്ള ഗുരുക്കന്മാരുടെ കൃതികൾ കണ്ടെത്തി അവ പഠിക്കുന്ന സമയത്ത് ഋജുവിമർശിനിയുടെ അപൂർണ്ണമായ ഒരു താളിയോല കാണാൻ ഇടയായി. അപ്പോൾ അക്കാലത്തെ ഗവേഷണശിരോമണിയും എന്റെ ബഹുമാനപാത്രവുമായ ചന്ദ്രചട്ടോപാദ്ധ്യായൻ നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച് ദീപികയിലും സേതുബന്ധത്തിലും ഉദ്ധരിച്ച ഉദ്ധരണികളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിവിധ തന്ത്രശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിക്കുമ്പോൾ മഹാർത്ഥമഞ്ജ

രീപരിമളത്തിൽ നിന്നും ഋജുവിമർശിനി (വ്യാഖ്യാനം) മഹേശ്വരാനന്ദന്റെ പരമഗുരുവിന്റേത് ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനിടയായി. അതേ സന്ദർഭ ത്തിൽ തന്നെ ഗേക്ക് വാദ് കാറ്റലോഗിലും കൽക്കത്ത സംസ്കൃതസർവ്വകലാ ശാലാ കാറ്റലോഗിലും അർത്ഥരത്നാവലി കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചു. മദ്രാസ് റോയൽ ലൈബ്രറി കാറ്റലോഗിൽ നിന്നും ഋജുവിമർശിനി, അർത്ഥരത്നാവ ലി എന്നീ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങളും. ഇക്കാര്യം ഞാൻ മഹാപണ്ഡിതനും എന്റെ ഗുരുവുമായ ഗോപിനാഥ് കവിരാജിനെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മത ത്തോടെ ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടേയും താളിയോലപ്പകർപ്പുകൾ ഞാൻ സംഘടിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.

യോഗിനീഹൃദത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ ഞാൻ ചിദ്വിലാസം, സൗഭാഗ്യസു ധോദയം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കുറിച്ച് ചിലത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന് ശേഷം പല സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നായി മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടിന്റേയും താളിയോല പകർപ്പുകൾ എനിക്ക് കിട്ടി. അവ നോക്കിയപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത് യോ ഗിനീഹൃദയദീപികയിൽ ഉദ്ധരിച്ചതും അമൃതാനന്ദനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും ആയ സൗഭാഗ്യസുധോദയം ഒന്നു തന്നെയാണെന്ന്. ചിദ്വിലാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് ചില സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് ദൂരീകരിക്കാനും വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ശേഖരിക്കപ്പെട്ട താളിയോലകൾ പരിചയപ്പെടാനും പണ്ഡിത ന്മാരോട് അതാത് വിഷയങ്ങളിൽ സംവദിക്കാനുമായി യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഗേക്ക് വാദ് ഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും വാമകേശ്വരതന്ത്രത്തിന്റേയും ജ്ഞാനദീപവിമർശിനിയുടേയും പഴക്കം ചെന്ന താളിയോലകളും പുണ്യപട്ട ണത്തിലുള്ള പുരാണഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും ശിവാനന്ദന്റെ സൗഭാ ഗ്യഹൃദയവും കിട്ടി. ജയ്പൂർ യാത്രയിൽ ബ്രഹ്മപുരിയിലുള്ള ഹരിദത്തശർമ്മയു ടെ വീട്ടിൽ വച്ച് ചിദാനന്ദനാൽ എഴുതപ്പെട്ട സ്വച്ഛന്ദപദ്ധതിയിൽ സൗഭാഗ്യഹൃദയം ഉള്ളതായി കണ്ടു. കാശി സംസ്കൃതസർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും അധികാരികളുടെ സഹകരണത്താൽ ഈ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും പകർപ്പുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാനും സാധിച്ചു.

അർത്ഥരത്നാവലിയിൽ രണ്ടിടത്ത് ദീപകാചാര്യന്റെ ത്രിപുരസുന്ദരീദണ്ഡകം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഭഗവതിയുടെ അനുഗ്രഹ ത്താൽ കേരളസംസ്കൃതസർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും അയച്ച ജ്ഞാനദീപ വിമർശിനിയുടെ താളിയോല പകർപ്പിൽ നിന്നും അത് (ത്രിപുരസുന്ദരീദണ്ഡ കം) കിട്ടി. ശിവാനന്ദന്റെ സുഭഗോദയം, സുഭഗോദയവാസന, സൗഭാഗ്യഹൃദയസ്തോത്രം എന്നിവ സാമ്പ്രദായികരായ വിദ്വാന്മാരാൽ പലയി ടത്തും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ അമൃതാനന്ദനാഥന്റെ സൗഭാഗ്യസുധോദയവും ചിദ്വിലാസസ്തവവും.

നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം

“പരമകാരുണികനായ ഭഗവാൻ ലോകാനുഗ്രഹത്തിനായി ബഹ്വൃപാഷ്ടകം എന്ന ശാസ്ത്രത്തെ സംക്ഷേപിച്ച് നാനൂറ് ഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ അതിന്റെ സാരത്തെ പറയുവാൻ വേണ്ടി” (പരമകാരുണികോ ഭഗവാൻ ലോകാനുഗ്രഹം ചികീർഷുർബഹ്വൃപാഷ്ടകം ശാസ്ത്രം സംക്ഷിപ്യ ചതുശ്ശതസംഖ്യാപരിമിതൈർഗ്രന്ഥൈസ്തത്സാരമുദ്ധർത്തുകാമ) എന്ന വിദ്യാനന്ദന്റെ ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നും ബഹ്വൃപാഷ്ടകശാസ്ത്രത്തിന്റെ സംക്ഷേപരൂപമാണ് നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം എന്ന് വന്ന് ചേരുന്നു. ഇതിന്റെ പേര് വാമകേശ്വരശാസ്ത്രം എന്നാണ് എന്ന് വിമലസ്വാത്മശംഭു എന്ന അപരനാമധേയത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

“രണ്ട് സമ്പ്രദായങ്ങൾ അറിയുന്നവനായ വിമലസ്വാത്മശംഭുവിനാൽ വാമകേശ്വരശാസ്ത്രത്തിന് ടിപ്പണം എഴുതപ്പെടുന്നു” എന്ന് ഇതിന്റെ ഉപോദ്ഘാത പദ്യത്തിൽ കാണാം.

(സംപ്രദായദ്വയജ്ഞേന വിമലസ്വാത്മശംഭുനാ
ക്രിയതേ ടിപ്പണം സമ്യഗ് വാമകേശ്വരശാസ്ത്രഗം)

പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വാമകേശ്വരശാസ്ത്രത്തിലേത് എന്ന് പരാമർശിച്ചു കൊണ്ടാണ് ഇതിലെ പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നത്. യോഗിനീഹൃദയത്തിലാവട്ടെ വാമകേശ്വരതന്ത്രം എന്ന പേരിലാണ് ഇതിനെ സ്മരിച്ച് കാണുന്നത്. തന്ത്രാലോകത്തിന്റെ വിവരണവ്യാഖ്യാതാവായ ജയരഥനാലും നേപ്പാളിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയ താളിയോലയിലെ ടിപ്പണീകാരനാലും വാമകേശ്വരീമതം എന്നാണ് ഇത് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ബഹ്വൃപാഷ്ടകത്തിന്റെ സാരമാണ് നാനൂറ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലായി (ഒരു ഗ്രന്ഥം മുപ്പത്തിരണ്ട് അക്ഷരം) ഇതിൽ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടത് എന്നതിനാൽ ഇത് ചതുശ്ശതി എന്ന പേരിലും പ്രസിദ്ധമായി. ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ ശിവാനന്ദന് ശേഷം വന്ന ആചാര്യന്മാരായ അമൃതാനന്ദൻ തുടങ്ങി എല്ലാവരും ഇതിനെ ചതുശ്ശതി എന്ന് തന്നെയാണ് പരാമർശിച്ച് കാണുന്നത്. എന്നാൽ ശിവാനന്ദനാകട്ടെ നിത്യാഷോഡശികർണ്ണവം എന്നുതന്നെയാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

“ശിവൻ തന്റെ തന്നെ അംശമായ സംവിദ്ദേവിക്ക് വാമകേശ്വരം എന്ന് പേരായ ശാസ്ത്രം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. ആ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം ഉള്ളത്. നാനൂറ് സൂത്രങ്ങൾ ചേർന്ന ആ ഭാഗമാവട്ടെ വളരെ രസാവഹവുമാണ്. അത് അഞ്ച് പടലങ്ങളോട് കൂടിയതും പൂജ, പ്രയോഗം, മുദ്ര, വിദ്യാവ്യാപ്തി, ജപസ്തുതി എന്നിങ്ങനെ അഞ്ച് തരം കർമ്മങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതുമാണ്.”

(ശ്രീവാമകേശ്വരം നാമ ശാസ്ത്രം തത്ര പ്രകാശിതം
ശിവേന സംവിദം ദേവീം ലക്ഷ്യീകൃത്യ നിജാത്മികാം

മധ്യേ ശാസ്ത്രസ്യ തസ്യാസ്തി നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവഃ
സൂത്രൈശ്ചതുശ്ശതൈര്യുക്തഃ കശ്ചിദ്ഭാഗോ രസാവഹഃ
സ ച പഞ്ചപടല്യാത്മാ കർമ്മപഞ്ചകഭാസകഃ
പൂജാ പ്രയോഗോ മുദ്രാ ച വിദ്യാവ്യാപ്തിർജപസ്തുതിഃ)

ശിവാനന്ദൻ ഏതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണോ നിത്യാഷോഡശികർണ്ണവം ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് ആ വാമകേശ്വരശാസ്ത്രം എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നോ, എത്ര വലുതാണെന്നോ എന്നൊന്നും ഇതുവരേയും കണ്ടുപിടിക്കാൻസാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഭാസ്കരരായരാവട്ടെ വാമകേശ്വരത്തിലടങ്ങിയ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം എന്നത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പൂർവ്വചതുശ്ശതി എന്നും ഉത്തരചതുശ്ശതി എന്നും രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളെയാണ് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം ശിവാനന്ദന് സമ്മതമല്ലെന്ന് ഇതിന്റെ ആമുഖത്തിലും ടിപ്പണിയിലും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതാണ്. ശിവാനന്ദനാൽ അഞ്ച് പടലങ്ങളോട് കൂടിയ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം തനതായി യോഗിനീഹൃദയം കൂടാതെ തന്നെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു എന്നതുകൊണ്ട് നിത്യാഷോഡശികർണ്ണവത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗമാണ് യോഗിനീഹൃദയം എന്നും പറയാൻ സാധിക്കില്ല.

"എന്നാൽ ഷോഡശനിത്യകൾ നേരത്തെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു പക്ഷേ വിസ്തരിച്ച് പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല" (നിത്യാഃ ഷോഡശ ദേവേശ സൂചിതാ ന പ്രകാശിതാഃ) എന്ന് പറയുന്ന മൂലഗ്രന്ഥവചനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് ജ്ഞാന, യോഗ, ചര്യ, ക്രിയാപ്രതിപാദകങ്ങളായ മറ്റ് അറുപത്തിനാല് തന്ത്രങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും ദേവിക്ക് ശിവൻ മുമ്പേ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവയിൽ ഏതൊക്കെയോ ചിലതിൽ പതിനാറ് നിത്യകൾ കേവലം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുകമാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂവെന്നുമാണ്. ഏതൊന്നിലാണോ പതിനാറ് നിത്യകൾ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ആ ശാസ്ത്രത്തെ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിന്റെ പൂർവ്വഭാഗമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് വാമകേശ്വരീമതം, വാമകേശ്വരീതന്ത്രം, ചതുശ്ശതി എന്നീ പേരുകളുണ്ടെങ്കിലും "ദേവി ഞാൻ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം ഉപദേശിക്കാൻ പോകുന്നു" (ശൃണു ദേവി പ്രവക്ഷ്യാമി നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം) എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പേര് എടുത്ത് പറയുന്നതിനാലും ശിവാനന്ദനാൽ അങ്ങനെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിനാലുമാണ് ഞാൻ ഇതേ പേരിൽ തന്നെ ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത്. "അവിടെ ബാഹ്യമായത് നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിൽ പറഞ്ഞ ബീജമന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് ബന്ധിക്കണം" (തത്ര ബാഹ്യാ കരാഭ്യാം ബന്ധനീയാ നിത്യാഷോഡശികർണ്ണവസമുദ്ധൃതബീജൈഃ) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് വിദ്യാനന്ദൻ ഭംഗ്യന്തരേണ ഇതിന്റെ

പേര് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം പറയുന്ന നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം വേറെ ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു കാരണം ഇന്ന് കിട്ടാനുള്ളതിൽ മുദ്ര, ബീജം ഇവ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചതുഷ്ഷഷ്ടിതന്ത്രങ്ങളെ (അറുപത്തിനാല് തന്ത്രങ്ങളെ) ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നതിനാൽ അവയ്ക്ക ശേഷമാണ് നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം എന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏപ്രകാരമാണോ പ്രാചീനങ്ങളായ വൈഷ്ണവ, ശൈവ, ബൗദ്ധതന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അപ്രകാരം ഒരു യത്നം പ്രാചീന ശാക്തഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ടെത്താനോ പ്രകാശിപ്പിക്കാനോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചതുഷ്ഷഷ്ടി തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന സമയത്ത് അവയിൽ പലതിന്റേയും ലഭ്യമായ താളിയോലപകർപ്പുകളെക്കുറിച്ച് മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ പഴക്കത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായവ്യാത്യാസം ഒന്നും ഇല്ല തന്നെ. ഈ തന്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ശാക്തതന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനാകു.

ജയരഥൻ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഭിനവഗുപ്തൻ നിത്യാതന്ത്രഗുരുക്കന്മാരെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ജയരഥൻ തന്റെ വിവരണത്തിൽ ഈശ്വരശിവനെ രസമഹോദധി എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കാർത്താവായും കാശ്മീരിൽ ശ്രീവിദ്യാസമ്പ്രദായത്തെ കൊണ്ടുവന്ന ആളായും ശ്രൂരമഠം എന്ന മഠത്തിന്റെ അധിപതിയായും പറയുന്നുണ്ട്. ഡോ.കാന്തിചന്ദ്ര പാണ്ഡേയൻ ക്രിസ്ത്വബ്ദം ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടാണ് ഈശ്വരശിവന്റെ കാലഘട്ടമായി പറയുന്നത്. എന്നാൽ രസമഹോദധിയാവട്ടെ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിന്റെ വാർത്തികഗ്രന്ഥമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവം രസമഹോദധിയിലും പഴക്കം ചെന്നതാണെന്ന് എളുപ്പം സമർത്ഥിക്കാം. ശിവസൂത്രകാരനായ വസുഗുപ്തന്റെ ശിഷ്യനാണ് കല്ലടൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനാണ് ഭട്ടപ്രദ്യുമ്നൻ. ഭട്ടപ്രദ്യുമ്നന്റെ ശക്തിപാരമ്യവാദം ശിവദൃഷ്ടിയിൽ സോമാനന്ദൻ ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിൽ നാലാം പടലത്തിൽ ശക്തിപാരമ്യവാദം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. വസുഗുപ്താദികളുടെ കാലം ക്രിസ്ത്വബ്ദം ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടാണെന്ന് ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരാൽ നേരത്തെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുതയാണ്. സൗന്ദര്യലഹരീകർത്താവാരെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ തർക്കമുണ്ടെങ്കിലും മുൻപറഞ്ഞപ്രമാണം അനുസരിച്ച് ശങ്കരാചാര്യരുടെ കാലവും നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിന്റെ കാലവും ഒന്നാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും. ത്രിപുരസുന്ദരിയുടെ ഉപാസന ശങ്കരാചാര്യരാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായ ഗൗഡപാദരാലും ആരംഭിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന്

കേൾക്കുന്നു. ചരിത്രപരമായ ദൃഷ്ടിയിൽ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പഴമ സംശയിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശ്രീവിദ്യാസംപ്രദായത്തിന്റെ തുടക്കം ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടാണെന്നുള്ള കാര്യം നിർബാധം പറയാൻ സാധിക്കും.

കൗളികമതത്തിൽ കാമരൂപപീഠത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം എന്നാൽ ത്രിപുരാദേവിയുടെ ഇരിപ്പിടമായ ശ്രീചക്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യബിന്ദുവിൽ ഓഡ്യാണപീഠത്തിനാണ് വിശിഷ്ടസ്ഥാനം നൽകി കാണുന്നത്. അതിനാൽ തന്നെ ത്രിപുരോപാസന ഓഡ്യാണപീഠത്തിൻ നിന്നും പ്രചരിച്ചതാണ് എന്ന് അനുമാനിക്കണം. ആദ്യം ത്രിപുരോപാസന ഈശ്വരശിവൻ തുടങ്ങിയവരാൽ കാശ്മീരിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു തുടർന്ന് ശിവാനന്ദൻ തുടങ്ങിയ ആചാര്യന്മാരുടെ പൂർവ്വഗുരുക്കന്മാരാൽ കാശ്മീരിൽ നിന്ന് കേരളത്തിലേക്കും. ശങ്കാരാചാര്യരുടെ ജന്മസ്ഥലം ചോളദേശമാണ്. അതിനാൽ തന്നെ അവിടെ ത്രിപുരോപാസന പ്രചാരത്തിലുണ്ടെന്നുള്ളത് വിസ്മയാവഹമല്ല. ശിവാനന്ദൻ തുടങ്ങിയവർ ചോളദേശീയരാണെന്ന് ഇനി മുന്നിൽ പറയാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിന്റെ ഉദ്ഭവകേന്ദ്രം ഓഡ്യാണപീഠം തന്നെ ആയിരിക്കാം. അവിടെ നിന്നും അത് കാശ്മീരിലേക്കും അതിനുശേഷം കേരളത്തിലേക്കും വന്നു. ഇക്കാലത്ത് നിത്യാഷോഡശികാർണ്ണവത്തിന് എല്ലായിടത്തും പ്രശസ്തിയും പ്രചാരവുമുണ്ട്. ആസേതുഹിമാചലം ഇതിന്റെ നൂറിലധികം താളിയോലപകർപ്പുകൾ കിട്ടാനുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായ നിത്യാതന്ത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പഴയത് ഇതാണെന്നുള്ള വാദം ഇതുവരേയും തിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല.

(തുടരും)

ഔഷധസസ്യങ്ങൾ – 47

ആടലോടകം

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കിഴുത്താണി **ഫോൺ : 0480 2832108**

ആടലോടകം പ്രധാനമായും രണ്ടു തരമുണ്ട്. ചെറിയ ആടലോടകവും, വലിയ ആടലോടകവും. ഇതിൽ ചെറിയ ആടലോടകത്തിനാണ് ഔഷധവീര്യം കൂടുതലുള്ളത്. അക്കാൻ തേസി കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഇതിന്റെ ശാസ്ത്രനാമം ആഡത്തോഡ ബഡോമിയെ(ചെറിയ ആടലോടകം) ആഡത്തോഡവസിക്ക(വലിയത്). സംസ്കൃതത്തിൽ വാസകഃ, ആടരൂഷഃ, വിഷ്ണ എന്നീപേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ 'മലബാർനട് ട്രീ' എന്നാണ്. സാർവ്വത്രികമായി വളരുന്ന ഔഷധച്ചെടിയാണിത്. ഗൃഹവൈദ്യത്തിൽ കേരളീയർ അരുമയോടെ നട്ടനനച്ച് വളർത്തുന്നു. വിശേഷിച്ചും ചെറിയ കുഞ്ഞു

ഞ്ഞുങ്ങളുള്ള വീട്ടുകളിൽ ഇതൊരവശ്യവസ്തുവായിരുന്നു. കാലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ചെറിയ ആടലോടകത്തിലയും സമൂലമായും ശ്വാസകോശ സംബന്ധമായ അസുഖങ്ങൾക്ക് കൈകണ്ട ഔഷധമാണ്. ഛർദ്ദി, ചുമ, കഫക്കെട്ട് ഇവസത്വരമായി ശമിപ്പിയ്ക്കും. ശ്വാസകോശത്തിന്റെ സങ്കോചവികാസ ക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുന്നു തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാന ഔഷധഗുണങ്ങൾ.

ആടലോടകത്തിന്റെ ഇലയിൽ ബാഷ്പീകരണസ്വഭാവമുള്ള തൈലം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. വിശേഷിച്ചും വേരിന്മേൽത്തൊലിയിൽ 'വാസിസൈൻ' എന്ന 'ആൽക്കലോയ്ഡും'. ശ്വാസത്തെ നേർവഴിയ്ക്ക് നടത്താനുള്ള അപാര ശക്തി ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ഔഷധഗുണങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടന്നാൽ - ആടലോടകത്തിലയുടെ സ്വരസം ഓരോ ടേബിൾസ്പൂൺ അത്രയും തേനും ചേർത്ത് ദിവസം 3നേരം സേവിച്ചാൽ ചുമ, വലിവ് തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് സത്വര ശമനം കിട്ടും.

ആടലോടകമുള്ളിടത്തോളം ക്ഷയരോഗികൾ സുരക്ഷിതരാണെന്ന് ആയുർവ്വേദലോകത്ത് വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെയുണ്ട്. ആടലോടകവേര്, വെളുത്ത ആവണക്കിൻവേര്, ഞെരിഞ്ഞിൽ, കല്ലൂർവഞ്ചി, ഇരട്ടിമധുരം, തിപ്പലി, ഏലത്തരി ഇവ കഷായംവെച്ച് കന്മദം മേമ്പൊടി ചേർത്ത് സേവിച്ചാൽ മൂത്രസംബന്ധമായ എല്ലാ അസുഖങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച് മൂത്രത്തിൽ കല്ലിന് അനുയോജ്യമാണ്.

ആടലോടകത്തിലയുടെ സ്വരസവും,ചന്ദനം അരച്ചതും ചേർത്ത് 15മിലി. രാവിലെയും വൈകിട്ടും പതിവായി സേവിച്ചാൽ രക്തപിത്തം മാറിക്കിട്ടും.

RNI Registration Number – KERMAL/2012/56910

Printed and Published by K.P Sreedharan Namboothiri, owned by Shripuram Publications and printed at MAMA offset print, Irinjalakkuda, Thrissur, and published at Thrissur, address: Shripuram Publications, Madayikkonam,post,Irinjalakkuda,Thrissur, Kerala,680712.
Editor: D.Prakash

ISSN:2583-2484

Scan the QR code for free download